No. 17. 1862

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Zaturdag 8 Februarij.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is ƒ 3., franco per post ƒ 3,40.
De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS:
DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte doodbekendmakingen enz. van één tot zes regels ƒ 1,50, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant.
Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

Editie van vrijdag avond 8 ure.

KENNISGEVING.

Gedeputeerde staten van Zeeland,

Gezien art. 73, 2e lid van de wet, regelende het kiesregt en de benoeming van afgevaardigden ter eerste en ter tweede kamer der staten generaal, van 4 julij 1850 (Staatsblad no. 37).

Noodigen de inwoners der provincie uit, om, zoo zij in de grondbelasting, de personele belasting, of het patentregt op de kohieren, tot de loopende dienst behoorende, elders zijn aangeslagen, daarvan door toezending van de vereischte bescheiden (aanslagbiljetten of uittreksels uit de kohieren) en eene berekening van hetgeen in hoofdsom en in rijks-opcenten afzonderlijk wordt betaald, vóór of uiterlijk op 1 april aanstaande, aan hen te doen blijken.

Deze kennisgeving zal in de onderscheidene gemeenten van dit gewest worden afgekondigd en aangeplakt.

Middelburg, den 31 januarij 1862.

De gedeputeerde staten voornoemd,
R. W. v. LIJNDEN, voorzitter.
S. VAN DER SWALME, griffier.

AANBESTEDING.

Op vrijdag, den 14 februarij 1862, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring door den commissaris des konings in de provincie Zeeland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de gedeputeerde staten, en in bijzijn van den hoofdingenieur van den waterstaat in het 11de district, aan het lokaal van het provinciaal bestuur, te Middelburg, worden aanbesteed:

Het herstellen van stormschaden aan de rijks zeeweringen te Vlissingen.

Deze aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het bestek ligt ter lezing aan het lokaal van het ministerie van binnenlandsche zaken, aan dat van het provinciaal bestuur van Zeeland, te Middelburg, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende den 4den en 3den dag vóór de besteding de noodig aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn aan het bureau van den hoofdingenieur van den waterstaat jhr. J. R. T. Ortt, te Middelburg, en bij den ingenieur J. A. van Dorth, aldaar.

's Gravenhage, 23 januarij 1862.

De minister van binnenlandsche zaken,
S. VAN HEEMSTRA.

BINNENLANDSCHE TIJDINGEN.

Middelburg 7 Februarij.

H. M. de koningin heeft dingsdag avond den heer Thorbecke in een bijzonder gehoor ontvangen.

Onderscheidene dagbladen melden dat jhr. mr. J. A. ridder van der Heim van Duyvendijke als kommissaris des konings in Zuid-Holland zijn ontslag heeft gevraagd.

Door den konsul van Italië, te Amsterdam, is aan den heer P. Smith, op zijn verzoek, ontslag verleend als vice-konsul te Vlissingen.

* Jl. maandag is eene kleine herberg aan den weg tusschen Kappelle en Yersekendam op het midden van den dag totaal afgebrand. Men zegt dat het met stroo gedekt bouwvallig huisje voor f 350 en de inboedel mede voor f 350 sedert korten tijd zijn verzekerd. De justitie heeft zich dingsdag van Goes naar de plaats van den brand begeven, zonder dat er tot heden iets naders van bekend is geworden.

In 1860 werd door den minister van binnenlandsche zaken een raad van den waterstaat benoemd, aan wien opgedragen werd het beantwoorden van onderscheidene vragen, in verband staande met de wijze waarop de onderzeesche oevers op de meest bedreigde punten der kalamiteuse polders behooren te worden beveiligd. Op 30 oktober jl. heeft die raad verslag uitgebragt. Daarin wordt hulde gebragt aan de vroegere werken tot de zeeuwsche oeververdediging, welke ondanks ontoereikende fondsen of ongunstige staatkundige omstandigheden moesten worden tot stand gebragt.

De voornaamste der bedreigde oevervakken zijn eenige aan de Westerschelde, linkeroever; onder anderen de noordelijke bedijking van het polder-arrondissement Axel, de kalamiteuse polder Oud- en Jong-Breskens, idem, regteroever, de kalamiteuse polder Borssele, aan de Oosterschelde, linkeroever; de kalamiteuse polders Wilhelmine en Oost-Beveland, met de vrije polders Breede Watering boven en beneden Leendert, de noordelijke oever van Abrahams benedenwaarts; Noord-Beveland, bevattende de kalamiteuse polders Oud-Noord-Beveland, Nieuw-Noord-Beveland en Vliete, met de vrije polders Thoorn en Sophia, aan den regteroever. Het zuidelijk oevervak van den kalamiteusen polder Schouwen, bevattende de distrikten Borrendamme, Flaauwers en Koudekerke, met den polder Burgh en Westland; Zijpe en Mastgat, regteroever, de kalamiteuse polder Bruinisse; Keeten, linkeroever; de kalamiteuse polder Stavenisse.

Voorts worden nog andere door den stroom, ofschoon in mindere mate aangevallen polders, enz., opgegeven.

Daarna worden vermeld de onderscheidene stelsels van verdediging en het stelsel van inlaagdijken veroordeeld, dat zoo zwak was, dat in een menschen leeftijd drie achterliggende inlaagdijken werden gelegd en weder verlaten. Dat oude stelsel bestond dus uit het zoo goed als onverdedigd laten van de aangevallen oevervakken, met landwaardsche terugtrekking door het maken van slaper- of inlaaidijken. Het verkeerde hiervan werd sinds lang ingezien en men heeft het stelsel dus ook opgegeven. Men heeft zich echter ook al vroegtijdig op den aanleg van hoofden en dammen toegelegd, ook dit stelsel werd door deskundigen veroordeeld. Eigenlijk gezegde zinkwerken, uit platte stukken bestaande, schijnen in vorige eeuwen weinig uitgevoerd te zijn. Men heeft bevonden, dat in de eerste helft der vorige eeuw de eerste bezinkingen gedaan zijn. De nadeelen van de zinkstukken worden in het licht gesteld; men heeft er door steenstortingen belasting met schorgrond in trachten te voorzien. De hoofd-ingenieur van Diggelen heeft in 1859 voor enkele hevig aangevallen oevervlakten de toepassing van het stelsel van stroomleiding voorgesteld. De kommissie gaat nu in de bijzonderheden na, welke de uitkomsten zijn geweest van de verschillende stelsels, in de onderscheidene oevervakken aangewend; met toelichting door verschillende kaarten.

Het eindoordeel van den raad strekt tot onderzeesche oeverbezetting in Zeeland; om dit tot een volledig stelsel te brengen wordt, zijns inziens, eene som van 4 millioen gevorderd, overgeslagen over een tijdperk van 10 of 15 jaren, gemiddeld kan men dus rekenen dat eene som van drie tonnen 's jaars vereischt zal worden. Mogt dit gemiddeld bedrag worden toegestaan, dan zouden de zeeuwsche oevers niet slechts eene betere toekomst tegengaan, maar ook de onderhoudskosten der tot stand gebragte oeververdediging zich later tot de naar evenredigheid geringe som van een ton per jaar bepalen. De raad geeft voorts de middelen op tot strandverbetering in Zeeland, welke, ofschoon van anderen aard dan de onderzeesche werken, niet te min van het hoogste belang is voor het behoud van zeeuwsche kusten.

Eindelijk wordt aanbevolen het doen van peilingen, zijnde het voornaamste middel tot onderzoek van de werking der stroomen op de onderzeesche oevers.

Men deelt ons mede dat, ter stelselmatige bepaling van de plans tot konstruktie van de verschillende stations-gebouwen, *op de staatsspoorwegen daar te stellen, eene klassifikatie der* stations is vastgesteld. Er zijn vijf klassen aangenomen, terwijl de 1e klasse weder in drie soorten verdeeld is. In de 1e klasse, 1e soort is gerangschikt Amsterdam; in de 1e klasse 2e soort: Groningen, Rotterdam en Utrecht: in de 1e klasse 3e soort: Arnhem, Breda, Leeuwarden, Maastricht, Zutphen, en Zwolle; in de 2e klasse: Alkmaar 's Bosch, Deventer, Dordrecht, Enschedé, Harlingen, Middelburg, Roosendaal, Tilburg, Vlissingen en Zaandam; in de 3e klasse: Assen, Bergen op Zoom, Bommel, Boxtel, Culenborg, Eindhoven, Franeker, Goes, Meppel, Moerdijk, Nieuwediep, Roermond, Sittard, Venlo en Winschoten. Welke plaatsen in de 4e klasse (tusschenstations) en in de 5e klasse (halten) zullen gerangschikt worden, kon nog niet worden bepaald, daar nog niet is vastgesteld waar tusschenstations en halten zullen gevestigd worden. De stations-gebouwen van de 1e klasse zullen van overdekte galerijen voorzien zijn, met uitzondering van dat te Breda, hetwelk echter zoo zal worden ingerigt, dat zulks later nog zal kunnen geschieden.

(*Nieuw dagbl. van 's Gravenhage.*)

Bij den aanleg der staatsspoorwegen zal men eene zeer belangrijke bezuiniging te danken hebben aan een praktisch denkbeeld, naar wij vernemen verschuldigd aan de ingenieurs van den waterstaat Fijnje en Dirks. Laatstgenoemde is namelijk belast met het toezigt over de werkzaamheden tot verbetering der rivier de Merwede nabij Gorinchem. De grond die daar uitgebaggerd wordt, bestaat uit een fijn soort grint, te fijn om tot eigenlijk gezegde grintwerken te worden gebezigd, en dus tot hiertoe zonder waarde, terwijl in tegendeel het afvoeren van dien grond nog met betrekkelijk aanzienlijke kosten gepaard ging. Dezen grond nu heeft men gratis beschikbaar gesteld voor den aanleg der spoorwegbanen. Van deze gelegenheid wordt reeds gretig gebruik gemaakt voor den aanleg der lijnen Breda-Tilburg en Rosendaal-Bergen-op-Zoom. Behalve dat hierdoor den staat de kosten van het vervoer van dezen grond worden bespaard, levert deze maatregel nog een tweede belangrijk dadelijk voordeel op. Tot hiertoe bezigde men namelijk voor den aanleg der spoorwegbanen veelal fijn zand, dat sterk aan verstuiving is blootgesteld en waardoor alzoo het maken van de zoogenaamde banketten (eene soort steenen kaden) ter weêrszijden der banen noodzakelijk was. De nu gebezigde fijne grintsoort levert dat bezwaar van verstuiving niet op, zoo dat de aanzienlijke kosten tot het maken der banketten vermeden worden. Onder de overige voordeelen, welke deze maatregel oplevert, moet ook nog vermeld worden, dat daardoor de noodzakelijkheid vervalt, om den benoodigden grond voor den aanleg der banen uit te *graven uit de aangrenzende* landen, waartoe een uitgebreid terrein vereischt werd, waarvan na de uitgraving niets overbleef dan onoogelijke gaten en nuttelooze breede sloten.

Op den aanstaanden verjaardag des konings, 19 dezer, zullen in alle garnizoensplaatsen des rijks militaire assauts gehouden worden, waarbij o. a. de benoemingen tot meester en prévot op onderscheidene wapens zullen plaats hebben, alsmede aan de onderwijzers belooningen worden toegekend, gelijk in vorige jaren is geschied.

Bij de voordragt van den hoogleeraar van Breda in de stichting van Teyler te Haarlem, op 31 januarij ll., is in werking gebragt het ruhmkorffsche apparaat. De daarbij gebezigde toestel is een der grootste en sterkste, welke tot heden door dien werktuigkundige zijn vervaardigd. De rood koperen draad, in welken de elektrische stroom wordt geïnduceerd, heeft eene lengte van 40 ned. mijlen. De grootste vonkenlengte bedraagt ongeveer 40 ned. duimen, en is derhalve weinig minder dan die van Teylers groote elektriseer-machine onder de aller gunstigste omstandigheden. Ook is gebleken dat de induktie-toestel onder elke weersgesteldheid, zonder bijzondere voorzorgen, werken kan.

Uit een, van wege het ministerie van financiën medegedeelden vergelijkenden staat der nederlandsche koopvaardijvloot op 31 december 1860 en 31 december 1861, blijkt, dat op laatstgenoemden datum aanwezig waren: 7 klippers, 137 fregatten, 370 barken, 148 brikken, 369 schooners, 2 brigantijnen, 310 galjoten en galjassen, 532 koffen, 249 tjalken, 28 smakken, 1 gaffelschip, 5 kotter-, sloep-, kajuit- en jagtschepen, 1 paviljoenschip, 2 praamschepen, 1 schokker, 27 hoekers, 16 bunnen, 74 bommen, 13 visch-, aak- en snikschepen, 40 stoomschepen, totaal 2332 schepen, metende 286,217 lasten, tegen 2361 schepen, metende 294,386 lasten op gelijk tijdstip van het vorige jaar.

Er zijn verongelukt, gesloopt enz., blijkens de in 1861 ingekomen berigten, 152 schepen, metende 16,719 lasten, als: 9 fregatten, 21 barken, 7 brikken, 18 schooners, 16 galjoten en galjassen, 39 koffen, 29 tjalken, 4 smakken, 1 paviljoenschip, 1 schokker, 2 hoekers, 2 bommen en 3 stoomschepen. In verband met vroegere ophelderingen omtrent de zamenstelling der opgaven wegens de nederlandsche koopvaardijvloot, valt ten aanzien van deze opgave aan te merken, dat onder de daarin opgenomen 152 schepen een aantal zijn, waarvan de in 1857 verleende zeebrieven niet zijn terug ontvangen of vernieuwd geworden en waaromtrent bij een opzettelijk ingesteld onderzoek gebleken is, dat die schepen reeds vroeger afgeschreven zouden geworden zijn, indien de betrokken reeders of schippers het berigt wegens het verongelukken, sloopen enz., hadden ingezonden.

De nieuw gebouwde schepen, die in 1861 zeebrieven bekomen hebben, bedragen 116, metende 8290 last, als: 3 klippers, 2 fregatten, 2 barken, 6 brikken, 30 schooners, 22 galjoten en galjassen, 6 koffen, 18 tjalken, 6 smakken, 1 kotter, 13 *bommen, 6 visch-, aak- en snikschepen, 1 stoomschip.*

Het aantal schepen die, na afschrijving in 1861 weder in de vaart zijn gekomen, bedroeg 7, metende 307 last, als: 1 schooner, 1 galjoot, 1 kof, 2 tjalken en 2 snikken.

Gedurende het jaar 1861 zijn ingeklaard: geladen 8599 schepen, metende 1,680,114 tonnen, tegen 8217 schepen en 1,591,419 tonnen in 1860; en in ballast: 470 schepen, metende 66,237 tonnen, tegen 497 schepen en 66,415 tonnen in 1860.

Uitgeklaard: in 1861 geladen 4659 schepen, metende 1,031,650 tonnen, tegen 5016 schepen en 1,062,385 tonnen

In het jaar te voren: en in ballast: 4472 schepen, metende 739,739 tonnen, tegen 3985 schepen en 674,761 tonnen in 1860.

Varia.

Men vergunne ons eene anekdote uit de oude doos te halen, welke nogtans voor velen misschien splinternieuw zal zijn. In de dagen toen Napoleon eerste konsul was, leefde er te Parijs een grootgeleerde, de Lacretelle, die echter naauwelijks geld genoeg bezat om zich en de zijnen te voeden en te kleeden. Soms klaagde hij aan zijne vrienden over zijnen treurigen toestand en zeide dan tot hen: „Zonderling is het dat ik maar geene betrekking kan krijgen; ik heb mij toch nooit vijandig tegen het goevernement van den konsul uitgelaten, maar het in tegendeel dikwijls tegen hatelijke aanvallen verdedigd." Eens werd hem, toen hij zich weder in dier voege beklaagde, het volgende geantwoord: „Maar ziet ge dan niet dat het er thans niet meer op'aankomt om het konsulaat te ondersteunen; allerhande teekenen wijzen op een toekomstig keizerrijk; schrijf een brochure ten gunste van het keizerlijk goevernement en binnen veertien dagen zult ge een schitterenden post erlangen." „Maar, hoe kan ik dat doen? zeide de Lacretelle; ik ben geen vriend van dien regeringsvorm; ik zou meenen dat hij ellende over Frankrijk brengen zal." En toen gaf de ander hem dit veel beteekenend antwoord: „O zoo, ge wilt fortuin maken en een eigen opinie hebben; neen, vriendje, dat gaat niet zamen!"

Is het wonder dat wij soms, wanneer een man van karakter en talenten valt, ons deze anekdote onwillekeurig voor den geest brengen? „O zoo, ge wilt fortuin maken, en een eigen opinie hebben; neen, vriendje, dat gaat niet zamen!" Hoe gaarne zouden wij die woorden, welke van zoo veel hoogachting voor miskende grootheid van ziel getuigen, ook aan Douwes Dekker toeroepen! Maar dat kan niet. Douwes Dekker is al te openhartig. Met eene verwonderlijke rondborstigheid toont hij in zijne schriften aan de oogen van het publiek al zijne zeldzame talenten, maar ook al zijne buitensporige gebreken. Douwes Dekker is openhartiger dan Rousseau in zijne beruchte konfessies, dan Augustinus in zijne beroemde schuldbekentenis. Ieder weet dan ook dat hij door ijdelzucht en eerzucht verteerd wordt. Nu kunnen wij wel eenige greintjes ijdelheid en eerzucht in den naaste, vooral in ons eigen hart, verdragen; maar wanneer zoodanige eigenschappen haar paroxysme bereiken en daarenboven nog met een ongeloofelijke bitterheid gekruid worden, dan zijn zij inderdaad ondragelijk. Douwes Dekker moge weten dat het nederlandsche volk niet van schaamte bloost, al leest men in het Handels- en Effektenblad van 1 februarij de volgende advertentie:

Ik geef kennis aan 't volk van Nederland,
dat ik voor mij heb liggen een brief, waarin men mij dreigt met den Verkoop van mijn „Boedel."

Mijn „Boedel" is: de Kleêren mijner Kinderen.

Dat is weêr *twe* schande. Nederlanders, dat is niet *mijne* schande. EDUARD DOUWES DEKKER.

Amsterdam, 31 Januarij 1862. (643)

„Dat is niet *mijne* schande." „Dat is niet *mijne* schuld." Zulks is gemakkelijk gezegd. Eene gevaarlijke strik voor onze ijdelheid is het, wanneer niet alles voor den wind gaat, te meenen dat wij martelaars zijn. Te meenen dat wij smaadheid lijden om den wille des kruises — of om den wille der politiek. Douwes Dekker staat niet alleen in dit opzigt. Hij telt vele broeders. Te velen onder alle standen der maatschappij. Het leelijkst is dat men, eens door zoodanigen waan verblind, steeds bij het oude blijft, alles op rekening van anderen brengt, en zich nimmer afvraagt of wel alles in eigen hart pluis is.

Terwijl Douwes Dekker zich zelf heilig verklaart, beraamt de paus maatregelen om, tegen den zin van Frankrijks keizer, in tegenwoordigheid van alle bisschoppen der katolieke wereld, de japannesche martelaren heilig te verklaren, en wordt Jz. J. Lion, hoofdredakteur van het Nieuw dagblad van 's Gravenhage door kommissarissen en deelnemers van genoemd blad heilig verklaard. Wat al heilig-verklaringen! Die van de japannesche martelaren zal welligt de ernstigste gevolgen hebben, daar Napoleon volstrekt niet wenscht dat zijne fransche bisschoppen door den slimmen Antonelli in deze dagen van spanning gekatechiseerd worden, en hij wel eens, uit wrok, zijne troepen uit Rome zou kunnen terug trekken. Maar de heilig-verklaring van J. Lion is ook niet van belang ontbloot. De zaak is deze. Aangaande genoemden hoofdredakteur van het Nieuw dagblad van 's Gravenhage werden de vreemdste dingen verteld. Men beweerde dat de reaktionaire partij wel erg in de pruimen moest zitten, wanneer zij tot zoodanigen man den toevlugt nam. Etc. Etc. Etc. Kommissarissen en deelhebbers van bovengenoemd dagblad hebben daarop een onderzoek ingesteld naar de antecedenten van den heer Lion en bevonden dat hij nimmer te gelijker tijd Thorbeckiaan en reactionair was geweest! Zij hebben dit resultaat van hun onderzoek op plegtige wijze in eene ongeteekende advertentie dezer dagen in hun orgaan afgekondigd. Voortaan bewondere iedereen niet slechts de talenten, maar tevens de politieke eerlijkheid van den heer Lion! Vreemd blijft het evenwel dat, terwijl volgens eenparig getuigenis van kommissarissen en deelnemers Lion in het laatst van 1855 — alzoo bijna zeven jaren geleden — de Thorbeckiaansche partij „voor goed heeft verlaten," gedurende omstreeks één jaar vervolgens „als het ware eene overgangsperiode" doorloopen, en „van toen af, dus van het begin van 1857, onafgebroken" de zelfde reaktionaire rigting gevolgd — er thans door den hoofdredakteur van Asmodée, in het Handels- en effectenblad van 3 februarij een briefje van Lion wordt te berde gebragt, hetwelk bewijst dat laatstgenoemde op 5 junij 1858, in het midden dus van zijne behouds-periode, met de Asmodée in eene innige betrekking stond, maar toch voorzigtigheidshalve „uit vrees voor oningewijde oogen," de terugzending van eenige stukjes verlangde. Het gebouw van de politieke eerlijkheid van den heer Lion is dus weder op losse schroeven gezet. Het weekblad Asmodée schijnt wel het vagevuur te zijn geweest, waaruit Lion, na voldoende gereinigd te zijn, eindelijk verlost werd, om tot de heerlijkheden van den reaktionnairen hemel te worden toegelaten!

Het vervolg der binnenlandsche berigten vindt men met onderscheidene partikuliere korrespondentien in het bijvoegsel.

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

Gisteren is de zitting van het engelsche parlement in naam der koningin geopend. In de bij die gelegenheid voorgelezene aanspraak wordt o. a. gezegd dat Engelands betrekkingen met de buitenlandsche staten op eenen goeden voet staan, en dat er geene vrees voor storing van Europa's vrede bestaat. Eene beknopte mededeeling aangaande de zaak van den Trent bevat de verzekering dat de vriendschapsbetrekking met de Vereenigde Staten thans hersteld is. Omtrent de overeenkomst met Spanje en Frankrijk tot gezamenlijke interventie in Mexiko wordt gezegd, dat deze ten doel heeft van dat land de tot nog toe steeds geweigerde voldoening te bekomen. Van de parlements-hervorming wordt geen gewag gemaakt.

Het ministeriële engelsche dagblad The observer deelt mede dat keizer Napoleon er in zou hebben toegestemd, negentig dagen te wachten alvorens de opheffing der blokkade in Amerika te eischen en de Zuidelijke Staten te erkennen. Indien binnen deze drie maanden die staten niet zouden zijn terug gebragt onder de gehoorzaamheid der unie, dan zou het fransche goevernement de afscheiding als voldongen beschouwen.

Hiermede is echter in lijnregten strijd een berigt in The press, dat allen schijn heeft van eene officieuse mededeeling, en waarin het volgende gezegd wordt. „Wij zijn onderrigt, dat de regering van H. M. besloten heeft, de blokkade der zuidelijke havens van Amerika niet te verbreken, en dat zij er in geslaagd is ook den keizer der franschen de noodzakelijkheid te doen inzien, zijn voornemen te laten varen van die blokkade op te heffen."

De tijding van een zegepraal, door de unionisten in Kentucky behaald, is thans voldoende bevestigd. Men heeft gestreden van 6 uur 's morgens tot laat in den avond. In de grootste wanorde heeft de vlugt der separatisten plaats gegrepen. De verliezen zijn aan beide kanten zeer aanmerkelijk. Deze veldslag zou volgens berigten uit New-York de belangrijkste zijn, welke tot heden is geleverd geworden.

De fransche dagbladen deelen een telegram uit Alexandrië mede, volgens hetwelk de admiraal Bonnard in Cochin-China nieuwe voordeelen zou hebben behaald. Volgens La presse is de geavanceerde positie te Bienhou genomen. De stad had, na een krachtigen tegenstand, waarbij een groot aantal manschappen gesneuveld zijn, eene kapitulatie gevraagd. De vice-admiraal zelf was bijna gedood geworden. Men was voornemens om naar de hoofdstad Hue op te rukken. De inneming dier stad zou waarschijnlijk een einde aan den oorlog maken en het land bevredigen.

De kandidatuur van den aartshertog Maximiliaan voor den mexikaanschen troon wordt ook door den Morning post bepleit.

Het spaansche ministerie heeft in het kongres de verklaring afgelegd dat Spanje de mexikanen in het kiezen eener regering volkomen vrij zal laten.

Te Petersburg is een nieuwe minister van financiën opgetreden, van wiens kundigheden men voor Ruslands geldmiddelen de beste verwachtingen heeft. De heer Reutern moet als een zeer bekwaam financier en een opregt liberaal bekend zijn. Het nieuwe budget is dezer dagen openbaar gemaakt. Daarop zijn uitgetrokken: de gewone ontvangsten voor 296 millioen; de buitengewone ontvangsten, voortspruitende uit de leening van 1860, voor 14½ millioen; de gewone uitgaven voor 294, en de buitengewone uitgaven voor 16½ millioen zilveren roebels. De gewone uitgaven zijn dus 15 millioen hooger dan zij voor het budget van 1860 waren geraamd.

De vereeniging der Donau-vorstendommen is thans een fait accompli. Er was een nieuw ministerie tot stand gekomen, en gisteren moest de wetgevende vergadering geopend worden. In Wallachije zijn de bewoners van onderscheidene dorpen in opstand gekomen. Daar zij het plan schenen te hebben naar Bucharest op te rukken, zijn troepen tegen hen afgezonden.

Te Parma heeft, gelijk een dag vroeger te Florence, eene volksmanifestatie plaats gegrepen. Men doortrok de straten onder de kreten van: Leve de paus, maar enkel de paus! geen paus, die koning is! leve Italië! leve Victor Emmanuel! De rust is niet verstoord geworden.

Van al de italianen die in der tijd gebannen zijn, is Mazzini de eenige aan wien het grondgebied van het koningrijk Italië nog steeds ontzegd is. Meermalen was er reeds sprake van ook zijne ballingschap te doen ophouden, en daar thans het dagblad Italia openlijk den wensch uitspreekt, dat het goevernement tot zijne terug roeping besluite zonder hem eenige bezwarende voorwaarden op te leggen, is het niet onwaarschijnlijk dat daaraan binnen kort zal worden gevolg gegeven.

Volgens het italiaansche dagblad Constituzione is het modeensche legerkorps te Venetië ontbonden.

De belgische kamer van afgevaardigden houdt zich sedert meer dan acht dagen bezig met de behandeling der begrooting voor binnenlandsche zaken. Vier zittingen werden prijs gegeven aan woordwisselingen over de beweerde onbillijkheden bij de benoeming van burgemeesters, welke voor onze lezers weinig belangrijks opleveren.

Mexiko.

De dagbladen van Peru melden dat door het goevernement van dit rijk een gevolmagtigde naar Mexiko zal worden gezonden, ten einde aan deze laatste republiek hulp in geld, wapenen en manschappen aan te bieden. Het gerucht, door bovengenoemde dagbladen verspreid, is niet van alle waarschijnlijkheid ontbloot, ligtelijk toch zal men begrijpen dat de expeditie der drie europesche magten onder de republieken van Zuid-Amerika onrust en spanning te weeg brengt.

Op het zelfde oogenblik, waarop de Morning post meldt dat het fransch-spaansche leger van Vera-Cruz naar Mexiko zal oprukken, ontvangen wij uit New-York het berigt dat Vera-Cruz van de landzijde door de mexikaansche troepen wordt ingesloten en men een spoedigen aanval wacht. Allerlei teekenen doen vermoeden dat de mexikanen een hevigen tegenstand in het binnenland zullen bieden.

Uit Vera-Cruz wordt aan een ministerieël dagblad van Madrid geschreven dat het rijtuig van den franschen ambassadeur op weinige mijlen afstands van eerstgenoemde stad door eene bende mexikaansche guerillas geplunderd, de papieren der fransche en spaansche legaties, in dat rijtuig voorhanden, verbrand en belangrijke sommen, op wagens geladen, bij die zelfde gelegenheid gestolen zouden zijn.

Generaal Prim schijnt inderdaad over het fransch-spaansche leger het opperbevel te hebben ontvangen. Als reden van deze voorkeur, aan den spanjaard gegeven, wordt genoemd zijn rang van divisie-generaal, terwijl de aanvoerder der fransche troepen slechts dien van brigade-generaal bezit.

Engeland.

Wij vinden in den Morning post, het bekende orgaan van *Palmerston*, een hoogst belangrijk opstel over Mexiko, volgens hetwelk de verbondene mogendheden besloten zouden zijn om niet slechts schadeloosstelling te eischen, maar in den inwendigen toestand der amerikaansche republiek in te grijpen en er een krachtig bestuur te vestigen, dat voldoende waarborgen van *rust en bloei voor de toekomst* opleveren kan. „Ieder weet, zegt genoemd dagblad, dat zij, die thans in Mexiko de magt in handen hebben, niet anders dan onderling naijverige roovers, treurige en rampspoed aanbrengende tyrannen zijn, waarvan het gansche volk, zoo wel het spaansche als het indiaansche gedeelte, vurig wenscht verlost te worden. Deze van elkander jaloersche generalen hebben schijnbaar geen ander doel dan de staatskasen de burgers te bestelen, en de regten der vrijheid te verkorten, terwijl aan de openbare meening iedere gelegenheid om zich te uiten zorgvuldig *wordt afgesneden. Overigens is het duidelijk dat de* republikeinsche regeringsvorm niet met de belangen van de verschillende standen, welke het volk zamenstellen, rijmen kan, en dat het grootste gedeelte der bevolking, uit spanjaarden bestaande, steeds eene sterke voorliefde voor het monarchi*sche beginsel aan den dag heeft gelegd. Daar nu de oneer*lijkheid der tegenwoordige mexikaansche bewindvoerders, zoo wel ten opzigte der traktaten als van het volkenregt, Engeland, Frankrijk en Spanje gedrongen hebben om naar de wapenen te grijpen, is het slechts eene vraag van zuiver *politieken aard, te bepalen binnen welke grenzen de tusschen*komst zich beperken moet. Indien wij ons niet bedriegen, is er door de hoven van Parijs en Madrid, met toestemming van Groot-Brittanje, besloten dat hunne legers van Vera-Cruz onmiddellijk naar de hoofdstad van Mexiko zouden oprukken, ten einde een bestuur omver te werpen, hetwelk, zoo wel tyrannisch jegens de onderdanen als oneerlijk tegenover de europesche magten, in alle opzigten verfoeijelijk is. Zelfs wanneer wij niet in aanmerking nemen dat Spanje over 35,000 man op Cuba gelegerd beschikken kan, meenen wij te kunnen beweren dat de troepen door deze mogendheid en Frankrijk gezonden ligtelijk den tegenstand der generaals Juarez en Uraga breken en aan de verbondenen de teugels des bewinds bezorgen zullen. Immers het gedrag van den mexikaanschen kommandant te Vera-Cruz, die bij de eerste nadering der spanjaarden deze stad in allerijl verliet, zelfs geen enkel geweerschot loste, zelfs zich den tijd niet gunde om de kanonnen te vernagelen, is een merkwaardig staaltje van den tegenstand, dien de europesche troepen te wachten hebben. Wat Engelands medewerking betreft, zij zal zich bepalen *tot de tegenwoordigheid* van een aanzienlijk eskader in den mexikaanschen golf en de bezetting van de haven van St. Jan-d'Ulloa door zeven honderd mariniers, terwijl het fransch-spaansche leger den togt naar de hoofdstad aanvaarden zal." De waarschijnlijke uitkomst van deze expeditie *zal zijn, dat Mexiko, die rampzalige republiek,* in eene konstitutionele monarchie, met den aartshertog Maximiliaan, broeder van den keizer van Oostenrijk, als koning van Mexiko aan het hoofd, zal worden omgeschapen. Voor het oogenblik zijn de mexikanen zonder bestuur.

„*Ongerijmd toch zou het zijn dien naam* te geven aan de onwaardige overweldigers, die er beurtelings het volk bestuurd en onderdrukt hebben. Sedert lang bestaat de mexikaansche konstitutie niet meer. Het noodzakelijk gevolg van de komst der geallieerden is de val der tegenwoordige tyrannie. Het volk moet *worden geraadpleegd.* Wanneer wij spreken van het volk, bedoelen wij natuurlijk slechts de europesche of half-europesche rassen. Hoogst waarschijnlijk zullen deze met dankbaarheid den konstitutionelen vorst ontvangen, die hun door hunne bevrijders zal worden aangeboden. Zij hebben *genoeg van den republikeinschen* staatsvorm te lijden gehad, welke geheel onder eene opeenvolging van gruwelijke militaire despotismen verdwenen is. Men mag dus verwachten dat de mexikanen vol verlangen de armen zullen uitstrekken naar eene konstitutionele monarchie, welke hun te gelijker tijd den *waarborg van vrijheid* en van orde verleenen zal. Zoowel door zijn karakter als door zijn oorsprong, zal aartshertog Maximiliaan een vorst naar het hart der bevolking zijn. Men weet dat hij een vrijzinnige katoliek is, in het godsdienstig geloof zijner familie deelt, en, wat de politiek *betreft, gaarne aan de wijze en gematigde* raadgevingen van den koning der belgen het oor leent. Voorts stamt hij [illegible] lijn van keizer Karel V. af, die koning van Spanje [illegible] was, en van Ferdinand en Isabella, de stichters der [illegible] bezittingen aan gene zijde van den Atlantischen oceaan. De *dynastie in tegendeel,* welke thans over Spanje regeert en den troon beklom, toen dit land reeds het tijdvak van zijn verval was ingetreden, staat op geenerlei wijze in betrekking met de

spaansche kolonisatie in Mexiko. Niet onmogelijk is het dat een bezettingsleger noodig zal zijn om het nieuwe goevernement te ondersteunen, tot dat het bij magte is voldoende zich zelf te handhaven. Ondertusschen, zullen wij natuurlijk aan ons oorspronkelijk plan gevolg geven en in de havens de regten innen, welke ons schadeloos moeten stellen. Ondanks zijn treurig verleden, kan Mexiko het voorspoedigste volk der gansche wereld worden. De oppervlakte van het land is vijf maal grooter dan die van Frankrijk, de bodem is veel vruchtbaarder en men vindt in de verschillende distrikten eene merkwaardige afwisseling van klimaat. Wij achten het zeer waarschijnlijk dat Mexiko een ruim veld voor de europesche kolonisatie worden zal. Niet slechts is het voornaamste ras, hetwelk er gevonden wordt, van europeschen oorsprong, maar bijna al de huisdieren zijn uit ons werelddeel er ingevoerd. Gansch Mexiko bestaat bijna uit hooglanden, waar een eeuwige lente bloeit. De vlakten zijn uiterst geschikt tot het bouwen van katoen, suiker en indigo. De handel van Vera-Cruz beloopt jaarlijks gemiddeld 30 à 40 millioen dollars. Maar laat ons niet den tijd te zeer vooruit loopen. Voor het oogenblik willen wij slechts de politieke veranderingen nagaan in dat land, zoo rijk begiftigd door de natuur en zoo vreesselijk geteisterd door een slecht bestuur."

„Wij hebben het gansche artikel van den Morning post overgenomen, daar het hoogst waarschijnlijk eene officiële beteekenis bezit. Overbodig zou het zijn er iets aan toe te voegen. Slechts dit éene willen wij nog zeggen. Natuurlijk zal het zegevierende leger zonder moeite den monarchalen regeringsvorm en zijn monarch door Mexiko doen aannemen. Maar verdient een bestuur vrijzinnig te heeten, wanneer het onder zoodanige omstandigheden aan een volk gegeven wordt, hetwelk, welligt, aan zich zelf geheel overgelaten, een anderen regeringsvorm, een anderen vorst, verkiezen zou? Is het verstandig, is het vrijzinnig zich in de binnenlandsche aangelegenheden van een volk te moeijen, in stede van ieder de regeling van zijn eigen zaken over te laten? Loopt men niet gevaar door zoodanige revolutionaire maatregelen nieuwe *stormen te zaaijen en — te oogsten?* Maar laat ons het voorbeeld van den Morning post volgen en niet te zeer vooruitloopen. Welligt zal men minder inbreuk maken op de regten der mexikaansche burgers, dan bovengaand artikel van het Palmerstonsche orgaan vermoeden doet.

Frankrijk.

In verschillende buitenlandsche dagbladen wordt voortdurend het verslag van den toestand van zaken besproken, hetwelk door het fransche goevernement bij de opening der beide kamers is ingediend. Wij willen hier de krachtige, vrijmoedige en opwekkende beschouwingen van het parijssche dagblad Le temps betreffende dit Staatsstuk laten volgen, zoowel om den geest van dit jeugdige, goed geschreven, maar in ons land weinig of niet gelezen journaal door een sprekend voorbeeld te doen kennen, als om aan onze lezers eene juiste en [illegible] waardering van de handelingen van het fransche goevernement gedurende het verloopen jaar in handen te geven.

„Indien men bij den aanvang van een nieuw jaar zich een denkbeeld wenscht te vormen van hetgeen er al zoo in Eldorado gedurende den afgeloopen tijdkring gedaan of ook wel verzuimd is, zoo leze men eenvoudig een van die Verslagen van den toestand, welke jaarlijks door de goevernementen aan de parlementaire vergaderingen worden aangeboden. Verre van die staatsstukken iedere zwaarmoedige bezorgdheid; de meest ingewikkelde problemen worden zonder moeite opgelost, kwesties van grooten omvang worden binnen de nietigste afmetingen zamen geperst, terwijl in tegendeel feiten, welke vrij onbeteekenend schenen, met een ernst worden besproken, alsof het werkelijk staatszaken van onmetelijk aanbelang gold. Niemand beweere evenwel dat die verslagen niet opregt zouden zijn; o neen, maar de verleidelijke glazen van het optimisme geven aan alle dingen zulke gansch zonderlinge kleuren, dat men, ondanks de grootste waarheidsliefde, zich zeer ligt tot de gevaarlijkste zelf-begoocheling ziet verleid.

„Het Verslag van den toestand van het keizerrijk gedurende het jaar 1861 bestaat uit even zoo vele hoofdstukken als er ministeriële departementen zijn, en bevat daarenboven eene tallooze menigte bijzonderheden en cijfers. Wij zullen er ons wel voor wachten in dien doolhof den voet te zetten; laat ons liever een ruim en algemeen gezigtspunt innemen, en vervolgens aanwijzen wat het jaar 1861 al zoo nuttigs en [illegible] gewrocht heeft.

„Indien men met behulp van het geheugen een vol jaar achteruit treedt, zoo herinnert ieder zich terstond welke kwesties op dat tijdstip hoofden en harten vervulden. Wat den [illegible] toestand betreft, verbeidde men de toepassing en ontwikkeling van de politiek van 24 november; aangaande het buitenland, verwachtte men de oplossing van het romeinsche vraagstuk. Heeft het afgeloopen jaar in beide opzigten zijne beloften vervuld? Heeft het geene ijdele verwachtingen voorgespiegeld? Bovengenoemd staatsstuk toont zulks niet aan.

„[illegible] willen wij spreken over het binnenland.

„In dit jaar heeft de driemaandelijksche vernieuwing der algemeene raden plaats gegrepen; welk eene gelukkige gelegenheid voor het goevernement om zijne onpartijdigheid bij het werk der verkiezingen in praktijk te brengen! Algemeen hoopte men dat de regering de waarachtige meening van het land te kennen en het langzamerhand tot algemeene verkiezingen voor te bereiden, aan de kiezers zelve de keuze van hunne kandidaten geheel zou overlaten. Natuurlijk zou zulks de eerste en meest gewenschte toepassing van de nieuwe politiek geweest zijn; doch al heeft de handelwijze van het goevernement tegenover de kiezers eenige wijziging [illegible], men moet evenwel erkennen, dat deze niet zeer [illegible] geweest.

„[illegible] besluit van *decentralisatie* werd afgekondigd; zoodra [illegible] door den Moniteur zag aangekondigd [illegible] dat de gemeenten weder in het bezit van hare voormalige vrijheden zouden worden gesteld, dat zij voortaan weder zelve hare beambten zouden kiezen; maar weldra heeft men begrepen dat het hier niet eene vermindering, maar eene verplaatsing; niet eene verzwakking, maar slechts eene nieuwe wending van de centralisatie gold.

„Eindelijk scheen de pers te regt eene uitbreiding van vrijheid te verwachten; in dit opzigt worden dan ook door het Verslag de volledigste gelukwenschen aan het goevernement toegebragt. „De pers, lezen wij, heeft ruimschoots van hare nieuwe vrijheden gebruik gemaakt; zij heeft alle daden van het goevernement vrijelijk beoordeeld..... Dit laatste vreest noch eenige diskussie, noch eenigen aanval; het begrijpt dat zijne maatregelen op *verschillende wijzen verklaard* worden, en de magt van beteugeling, waarmede het gewapend is, treft slechts hen, die de achting, aan onze dynastie en onze instellingen verschuldigd, uit het oog verliezen."

„Aan deze verklaring zet het verslag kracht bij door de opgave van de waarschuwingen, welke de dagbladen gedurende 1860 en 1861 ontvangen hebben. Aldus blijkt dat er in 1860 door de administratie 29, in 1861 daarentegen slechts 13 waarschuwingen zijn uitgedeeld. Hoe groot de waarde van deze statistiek ook moge zijn, toch is zij slechts betrekkelijk, gelijk onlangs door ons is aangetoond. Dan slechts zou zij volkomen zijn, wanneer zij met eene lijst verrijkt ware van de journalen, welke wegens overtredingen en misslagen, tot dusverre door de vingers gezien, vervolgd zijn door de autoriteiten.

„Nu nog éene vraag. Waarom heeft de minister van binnenlandsche zaken de heerlijke gelegenheid laten voorbij glippen tot opgave van de redenen, die hem gedrongen hebben om bijna ieder aanzoek, hem door de tolken der publieke opinie gedaan, weigerend af te wijzen? Wij kunnen maar niet begrijpen dat een goevernement, hetwelk „noch eenige diskussie, noch eenigen aanval vreest," en daarenboven allerhande krachtige wapenen tot beteugeling bezit, niet aan iedereen veroorlooft een dagblad op te rigten of te redigeren, mits men zich verbinde de wetten en de konstitutie te eerbiedigen.

„Wat de vrijheid, door de pers genoten betreft, wij kunnen haar niet geheel loochenen, maar moeten tot onzen spijt hier bijvoegen, dat zij eene *gevaarlijke* vrijheid verdiende te heeten. Of is de vrijheid van den journalist eene andere geweest dan die, welke Damocles reeds bezat, om zich namelijk in zijn bed om te keeren en aldus aan zijne oogen het dreigend zwaard te onttrekken, hetwelk aan een zijden koord boven zijn hoofd bevestigd was.

„Laat ons dus erkennen dat, ten opzigte van het binnenland, het jaar 1861 meer beloofd dan volbragt heeft. Indien het vruchtbaar is geweest in bijzondere maatregelen, zoo heeft het echter het groote probleem van de instelling der kontrole niet opgelost.

„Heeft 1861, *wat het buitenland aangaat, beslissende uitkomsten* opgeleverd? De toestand der romeinsche zaak beantwoordt deze vraag op zoo volledige wijze, dat het eigenlijk overbodig is hier een enkele syllabe bij te voegen.

„Ongetwijfeld is de erkenning van het italiaansche koningrijk voor de zaak der italiaansche onafhankelijkheid voordeelig geweest, maar is het niet eveneens onbetwistbaar dat het statu quo te Rome op de vestiging der italiaansche eenheid den nadeeligsten invloed heeft uitgeoefend? Te dikwijls hebben wij betreffende dit punt reeds onze meening uitgesproken, dan dat het noodig zijn zou thans er weder op terug te komen; maar wij gelooven dat de gebeurtenissen in zuidelijk Italië, welke aan het goevernement zulk een innig leedwezen schijnen in te boezemen, niet zoo gemakkelijk en zoo herhaaldelijk zouden plaats grijpen, indien Italië zijn hoofdstad bezeten had.

„Wij kunnen dit overzigt niet eindigen zonder een woord te zeggen van het financiële vraagstuk, hetwelk door de maand november in het leven werd geroepen. Daar wij van stelselmatig veroordeelen afkeerig zijn, wenschen wij aan deze poging tot hervorming den tijd te laten noodig om te rijpen en vrucht te dragen. Maar reeds hebben wij bij eene vorige gelegenheid niet zonder smart aangemerkt, dat men liever, bij het in praktijk brengen van het nieuwe beginsel, de belastingen schijnt te verhoogen dan de uitgaven te verminderen.

„*In één woord: 1861 is een jaar van overgang geweest.* Men heeft aan den éénen kant het regt tot kontrole erkend, maar aan den anderen de waarborgen der vrijheid niet verleend. Praktijken, welke door dusdanig strijdige beginselen in het leven worden geroepen, kunnen op den duur niet voldoen; men zal er dus wel toe gedrongen worden de regten der vrijheid bij de wet te omschrijven, indien de pers, de volksvertegenwoordiging en het algemeen stemregt tot zoodanige wettelijke regeling eensgezind aansporen.

„Te lang heeft men reeds herhaald dat Frankrijk aan banden ligt, omdat het de vrijheid versmaadt; het wordt tijd dat wij deze bewering logenstraffen. Laat Frankrijk toch dit éene niet vergeten: het goevernement „vreest noch diskussies, noch aanvallen, maar begrijpt dat zijne handelingen aan verschillende uitleggingen bloot moeten staan"; Frankrijk moge dus bedenken dat men tegen den kandidaat, door het goevernement gesteld, stemmen kan, ja zelfs de daden der regering afkeuren, zonder een landverrader te worden; met één woord, dat men zich niet meer tusschen „het pijnlijke dilemma van een onzinnige handelwijze of eene slaafsche onderwerping" geklemd behoeft te gevoelen."

Italië.

In een brief uit Turijn aan het parijssche dagblad Le temps, de dagteekening van 2 februarij dragende, komt o. a. het volgende voor:

„De openbaarmaking door de fransche regering van de dokumenten, die op het italiaansche vraagstuk betrekking hebben, heeft aanleiding gegeven tot een vernieuwden aanval op het ministerie. De openbare meening, in hare ijverzuchtige verwachtingen te leur gesteld, wil zich op den heer Ricasoli wreken. Aan hem vraagt men rekenschap van deze merkwaardige zinsnede in de zitting van 14 januarij in den senaat uitgesproken: „Welligt komt op het oogenblik dat ik tot u spreek de toekomst van Italië tot rijpheid." Men beschuldigt hem aan de waarheid te hebben te kort gedaan, door de verklaring dat de fransche regering geweigerd had de turijnsche voorstellen aan den paus ter hand te stellen, omdat zij ongepast waren, terwijl de depeche van den heer de Thouvenel aan den heer Benedetti van den 26 november ze al te radikaal acht.

„Men moet bekennen dat de heer Ricasoli op dit punt door de dagbladen, die gewoonlijk zijne staatkunde steunen, vrij slecht verdedigd is. Aan de vermaarde woorden van 14 januarij is door hem in de zelfde zitting eene uitlegging gegeven, waaruit bleek *dat zij niet op een afzonderlijk feit betrekking* hebben, maar van algemeene toepassing zijn op den loop der tijdsomstandigheden „waardoor de vraagstukken van algemeen belang en tot de rij van zedelijke verschijnselen behoorende, tot oplossing worden gebragt." Wat het verschil betreft, dat men meende op te merken tusschen de woorden van den heer Ricasoli en die van den heer de Thouvenel ten opzigte van het italiaansche ultimatum, is het voldoende te doen opmerken dat de heer de Thouvenel het ontwerp te radikaal noemde met het oog op den geest van het publiek. Daar nu de geest van het publiek dagelijks wijziging ondergaat, had de heer Ricasoli, zonder aan de waarheid te kort te doen, zeer goed kunnen zeggen dat de voorslagen ongepast waren bevonden.

„De tegenwoordige toestand heeft voor den heer Ricasoli waarlijk weinig verblijdends: zijne ambtgenooten zijn onderling verdeeld wanneer hij niet in hun midden is. De meerderheid, die hij in de kamers heeft, is zwak en onbestemd; zij neemt gaandeweg af en de redenen hiervan liggen voor de hand; het ministerie bezit de ware sympatie niet; de geavanceerde drukpers is het vijandig; de gematigde pers is terughoudend en wantrouwend; de officiële pers wankelend en onzeker; de koning heeft voor den heer Ricasoli slechts gevoelens van achting.

„De minister neemt ook weinig de vormen van beleefdheid tegen over de kamerleden in acht. Toen hij onlangs een groote soirée gaf, nam hij de moeite niet de leden afzonderlijk uit te noodigen, maar schreef eenvoudig aan den president met verzoek de leden met hunne dames in het algemeen te noodigen. Met zulke zaken doet de heer Ricasoli zich meer nadeel dan een groote politieke fout of eene rede van den heer de Sanctis hem zou kunnen berokkenen.

„Meer dan een maand geleden schreef ik u dat, indien de krisis tot eene verandering van ministerie moest leiden, zij ook eene ontbinding van het parlement zou na zich slepen. Toen mogt deze maatregel gewaagd schijnen, maar thans heeft ieder er het voorgevoel van. De meerderheid ondersteunt het ministerie alleen omdat zij de onmagt gevoelt om *er uit haar midden een ander in het leven te roepen, dat in* staat zou zijn om de uiteenloopende eischen te bevredigen. Niemand is tevreden, maar ieder waakt voor het bestaande met eene naijverige vrees, als die waarmede de hond van den tuinier de vruchten van zijn meester bewaakt. Op deze wijze elkaar in het oog houdende, zal men het wel tot het einde der zitting van 1861 kunnen uithouden; (want het italiaansche parlement is even als de russische kalender ten achteren: de zitting van 1861 zal ter nauwernood met de maand februarij eindigen).

„Om nog wat tijd te winnen is men overeen gekomen dat de wet op het beheer der provinciën en gemeenten het laatst in behandeling zal komen. Daardoor kan de uitbarsting zoo lang mogelijk verschoven worden. En wie weet? Mogelijk zal de heer Ricasoli transigeren; mogelijk zal hij zijn ontwerp wijzigen wat betreft het toezigt op de gemeenten. Buitendien kan er nog zoo veel gebeuren. De ontruiming van Rome b. v. zou iedereen in verlegenheid brengen; of wel een kanonschot aan den Donau, hetgeen eene krachtige afleiding geven zou."

ZEETIJDINGEN.

Sedert 4 dezer zijn de reede van Vlissingen gepasseerd, bestemd voor Antwerpen: *de Waarden*, gez. G. Agtien, Buenos Ayres; *Herriette*, gez. W. Greve, Rio Janeiro; *Eugene*, gez. G. Hegevith, Liverpool; *Veronport*, gez. W. Harris, Par; *Jane*, gez. R. Lightfoot, Charleston; *Happy Return*, gez. Th. Arkold, Londen. Voor Gent bestemd: *Encel*, gez. Ch. Coward, Londen; en voor Brussel: *Mystery*, gez. Rhodes Hudson, Pentewan.

Den 6 dezer van de reede naar zee gezeild: *Rose*, gez. B. Rhodes, van Brussel naar Londen; *Verviene*, gez. Jullen, van Antwerpen naar Alicante.

HANDELSBERIGTEN.

Graanmarkten.

AMSTERDAM 7 februarij. Raapolie op zes weken f 44. Lijnolie op zes weken f 35¼.

DORDRECHT 6 februarij. Tarwe was heden 50 cent lager. Rogge en gerst bleven onveranderd. Haver, spelt, boonen en erwten gingen flaauw. Boekweit f 230. Raapolie f 42.

OOSTBURG 5 februarij. De aanvoer van granen was heden groot, doch er bestond weinig vraag. Beneden vorigen prijs was maar bezwaarlijk te koopen en zoo moesten de geadigden vorigen prijs inwilligen. Men betaalde voor tarwe f 10,— a f 11,60. Rogge f 7,50 a f 7,80. Wintergerst f 5 a f 6. Zomer dito f 5 a 5,60. Haver f 2 a f 3,40. Kanariezaad f 9,50. Paardenboonen f 7,50 a f 8.

MIDDELBURG 6 februarij. De aanvoer uit onze naburige eilanden was heden tamelijk groot, doch uit Walcheren werd er minder dan vorige weken geveild, en men kocht: nieuwe zeeuwsche tarwe aan f 9, f 10 en f 11 de mud, naar deugd; puike nieuwe walchersche dito f 12 a f 11,75, mindere f 11.50, [illegible] f 11, jarige walchersche tarwe hield men op f 11 [illegible] zonder handel. Puike nieuwe zeeuwsche rogge f 9

jarige met lucht bezet f 7,50. Gerst, ofschoon minder aan, kon niet dan slepend cirka vorige weekprijs halen; puike winter dito f 5,95 a f 5,75, mindere f 5,50; puike zeeuwsche zomergerst f 5,75 a f 5,65; puike walchersche dito f 5,90, mindere f 5,60 a f 5,50. Puike walchersche witteboonen hield men op f 13 en f 12,50, mindere naar rato; dito bruineboonen f 16 a f 16,25. Walchersche paardenboonen naar deugd f 8 a f 7,65; dito groene erwten zeer weinig aan, puike f 12,75, mindere f 12,50 a f 12,25, voor de zaai-erwten is f 13 betaald; zeeuwsche erwten noch paardenboonen waren er ter veil. Koolzaad niet aangeboden. Raapolie f 43,50; patentolie f 45,50; lijnolie f 38 per vat op 6 weken, op kontant f 1 lager. Lijnkoeken f 13, zachte dito f 15,60 per 104 stuks.

Gemiddelde marktprijzen.

	per ned. mud.		per ned. mud.
Tarwe . . .	f 9,— à f 12,—	Paardeboonen	f 7,50 à f 8,—
Rogge oude	- 7,50 à - 9,—	Gr. erwten .	- 12,— à - 13,—
Haver . . .	- —,— à - —,—	Aardappelen.	- 3,50 à - 5,—
Gerst, wint.	- 5,50 à - 5,95		per ned. pond.
Dito zom. .	- 5,25 à - 5,40	Versche boter	f 1,05 à f 1,15

Middelprijzen van bakbare tarwe f 11,60 en rogge f 9,—.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 7 februarij.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½	pct.	63¼
	dito Nationale dito	3	„	76¼
	dito dito dito	4	„	98¾
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	139¼
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5	„	102¼
	Certifik. Hope & co.	4	„	72¼
	dito dito 1855, 6de serie .	5	„	92¼
	dito	6	„	53¼
	Aand. spoorweg			179¼
	Leening 1860	4½	„	89¼
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	—
Spanje.	Obligatien	2	„	43¼
	dito binnenlandsch	3	„	48⅜
	Certifik. coupons bewijzen			—
	Krediet instelling			—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek . . .	5	„	47¼
	dito amsterdamsche	5	„	69⅛
	dito nationale	5	„	57
	dito 1847/1852	2½	„	—
	Bank aktien	3	„	692
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½	„	—
Portugal.	Obligatien	3	„	46¼
	dito nieuwe	3	„	45⅜
Grenada.	dito			16¼
Venezuela.	dito	2½	„	24¾
Illinois.	dito	7	„	82
Mexiko.	dito	3	„	34

In de laatste dagen kwamen in onze prijsopgave der effekten een paar fouten voor, welke vermoedelijk aan eene onnaauwkeurige overseining te wijten zijn. In ons nommer van 6 februarij waren de Portugesche obligatiën 45$\frac{1}{16}$ in plaats van 46$\frac{1}{16}$ genoteerd; op ons Bulletin van gisteren stonden de obligatiën van Mexiko 25⅜ hetgeen moest zijn 33⅜. We hebben naar de wijze waarop deze abuizen zijn ontstaan onderzoek ingesteld.

WELDADIGHEID.

Westkapelle, 6 februarij 1862.

De commissie tot ondersteuning van behoeftigen te Westkapelle heeft met dankbaarheid ontvangen:

1. een verzegeld briefje, gevonden op jl. zondag voormiddag in de collecte der Nieuwekerk te Middelburg, met het opschrift: „Van Z. Z. voor de armen te Westkapelle," en bevattende een muntbiljet no. 355 M. A., groot f 10;
2. eene bij den burgemeester dezer gemeente ingekomene gift van een onbekende uit Vlissingen, ad f 2,50, en
3. drie muntbiljetten, ieder groot f 10, nos. 272 M. N., 583 S.W. en 790 N. R., onder de letters S. A. bezorgd bij den heer L. W. Roelse te Middelburg.

De commissie voornoemd,
H. MINDERHOUD Az., voorzitter.
P. DE VOS, secretaris.

ADVERTENTIEN.

Ondertrouwd:
H. J. A. KLIJBERG, van Vlissingen,
en
J. H. C. LARSEN.
Middelburg, den 6 Februarij 1862.
Eenige kennisgeving.

De ondergeteekenden betuigen hunnen hartelijken dank voor de bewijzen van deelneming, hun bewezen bij het overlijden van hunnen oudsten Zoon.

Middelburg, 8 Februarij 1862.
P. CORNAEY.
G. CORNAEY — de Roover.

Allen die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen LEINTJE PROVOOST en JAN RIJKS, wonende te Colijnsplaat, worden verzocht daarvan opgaaf of betaling te doen aan den Testamentairen Executeur P. J. FREDERIKS, te Oostkapelle, vóór den 1 Maart 1862.

MENSCHENVRIENDEN!

Een Herv. Dorpspredikant, wiens inkomsten in een zeer sober tractement bestaan, komt tot u met de dringende bede om eenige ondersteuning. Dure tijden en huisselijke onspoed nopen hem om voor zich en zijn talrijk gezin, nog onlangs vermeerderd, tot dit redmiddel de toevlugt te nemen.

Tot het geven van de noodige inlichtingen en het ontvangen van liefde-offers hebben zich bereid verklaard de HH. Predikanten J. Prins en R. Postumus [illegible]

---

afgedaan: H. G. Voorhoeve, Dr. J. J. van Oosterzee en W. H. van Gelderhuizen, te Rotterdam, en A. M. Snouck Hurgronje en E. J. W. Koch, te Middelburg.

GENEESKUNDE.

Op Donderdag den 13 Februarij 1862, des namiddags 5½ ure, zal er een **openbaar Examen** bij de Provinciale Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Zeeland worden gehouden.

D. J. J. MARINISSEN.

De Burgemeester van **Kadzand en Retranchement** roept bij deze op een ieder, die vermeent regt te hebben op de opbrengst der navolgende, onder zijn beheer gekomen Goederen, als: een stuk Eikenhout, lang 5 Ellen; 6 dito Gordingen van onderscheidene lengten; 3 dito Balken, lang 3 El 50 dm.; eenige Eiken Zeepalen, lang 3 El 50 dm.; 12 stuks dito Planken, lang van 2 tot 5 Ellen, breed 23 en dik 6 duim; een Dennen Balk, lang 6 Ellen, gemiddeld dik 35 en 40 duim, en een Olmen Balk, lang 6 El 85 duim, gemiddeld dik 18 en 20 duim. — Zijnde al deze Goederen ongemerkt.

De **BROODBAKKERIJ** in de Heerenstraat, wijk H no. 170, welke op Maandag aanstaande, 's avonds ten acht ure, in de Bovenzaal der Societeit de Vergenoeging, door den Notaris Mr. A. F. SIFFLÉ ten verkoop zal worden aangeboden, bij opbod en afslag, is heden en Maandag, van 9 tot 12 en van 2 tot 4 ure, voor ieder te zien, op vertoon eener toegangkaart van gemelden Notaris.

De Notaris P. LOEFF zal op Maandag den 10 Februarij 1862, des voormiddags ten 10 ure, te **Zoutelande**, op de Erf bij ANTH. DE BREE, in het openbaar ten verkoop aanbieden

SCHEEPS-AFBRAAK,

bestaande in Platen, Balken, Deelen, Mestputpalen, Damstaken en Brandhout, benevens eene partij Zeilen, waarbij twee groote geschikt voor **Zaadzeilen** en vier geschikt voor **Molen Zeilen.**

OPENBARE VERKOOPING door den Notaris WOUTERSEN, Dingsdag den 11 Februarij 1862, voormiddags 11 ure, te **Westkapelle**, bij het Raadhuis, van

SCHEEPS-AFBRAAK,

bestaande in een Greinen Mast, ter lengte van 15 Ellen, voor Molenroeden geschikt; voorts in Greinen Dekplaten, Eiken Balken, Platen, Dam- en Mestputstijlen, Brandhout enz., omtrent 3000 Ned. Pond gesmeed IJzer, eene partij bruikbaar Zeildoek, eenige kisten Blaauwsel en Vensterglas.

De Notaris D. J. VAN DER HORST SERLÉ zal op Woensdag den 12 Februarij 1862, des middags ten twaalf ure, in de Herberg Havenzigt, buiten de Havenbarrière der Gemeente Middelburg, in het openbaar aan den meestbiedende verkoopen:

EEN WOONHUIS,
met SCHUUR, PAKHUIS, DREEF
en gevolgen,

staande en liggende in de Gemeente Koudekerke, over de Langevijle Poort van Middelburg, gemerkt C no. 28, in den Perceelsgewijzen Kadastralen Legger bekend in sectie D no. 300, 318, 319, 320, 321, 322 en 323, ter grootte van 22 Roeden 60 Ellen.

De voorschrevene Vaste Goederen zijn daags vóór de Verkooping voor een ieder te bezigtigen, en kunnen aanvaard worden dadelijk na de voldoening der koopsom en kosten.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal op Vrijdag den 14 Februarij 1862, des voormiddags ten tien ure, op de Hofstede bewoond door CORNELIS ALLAART, in de Gemeente **Biggenkerke**, in het openbaar te koop aanbieden, eene partij

Essen MUTSAARD en Essen TRONKEN.

NOTARISHUIS. — VERKOOPING op Dingsdag 18 Februarij 1862, van MEUBELAIRE en andere GOEDEREN, nader en breeder te adverteren.

Zindelijke Goederen kan men bijbrengen.

L. C. HONDIUS,
Ondernemer van Openbare Verkoopingen,
Taxateur en Boedelschikker.

PUBLIEKE VERKOOPINGEN

ten overstaan van den Notaris Risseeuw, als:

op Donderdag 20 Februarij 1862,

des morgens 10 ure, te **Heinkenszand**, op de Hofstede van wijlen C. DE WINTER, van 7 Paarden, 6 Koeijen, een Os, 5 Runders, 4 Varkens, en allerlei Bouw-, Stal- en Melkgerei;

op Donderdag 27 Februarij 1862

des morgens 9 ure, te **Wolphaartsdijk**, op de Hofstede bewoond door J. SCHIPPER, van 7 Paarden, 11 Koeijen, 2 Ossen, 2 Stieren, 2 Vaarzen, 8 Runders en Kalvers, 4 Varkens, verder Beestiaal-, Boeren Inspan en Gerei;

op Woensdag 5 Maart 1862,

des morgens 9 ure, te **'s Heer-Arendskerke**, op de Hofstede bewoond geweest door wijlen WISSE DEKKER, van 7 Paarden, 8 Koeijen, 11 Runders en Kalvers, 2 Varkens, verder Beestiaal-, Boeren Inspan en Gerei;

op Donderdag 6 Maart 1862,

des morgens 10 ure, op dezelfde Hofstede, van Huismeubelen, Huisraad, Porselein en dergelijke.

Alles breeder bij nader te zien biljetten omschreven.

DRIE SPUITEN.

J. H. UCHTMANN

OPRUIMING, van heden af en de volgende week, van eene groote partij **Zijden Linten, Corsetten** en **Fantaisiestoffen**, tegen KONTANT GELD.

ONTVANGEN, eene groote partij beste **zwarte Lyonsche ZIJDE**, voor zeer lage prijzen.

245ste STAATS-LOTERIJ.

Bij den gekwalificeerden Collecteur te Middelburg zijn te bekomen, Heele en Gedeelten van **LOTEN**, in doorgefourneerd en klassikaal.

Trekking 10 Februarij 1862.

AAN HEEREN REIZIGERS.

De ondergeteekende heeft thans de eer bekend te maken dat van heden af het NEDERLANDSCH KOFFIJHUIS, staande op de Groote Markt alhier, ook als **LOGEMENT** geopend is; zich nogmaals minzaam aanbevelende, onder belofte eener prompte bediening.

Middelburg, 5 Februarij 1862. F. BULTERIJS.

RUHR-KOLEN.

DE NAAMLOOZE BELGISCH-RIJNSCHE MAATSCHAPPIJ vraagt, voor de PROVINCIE ZEELAND, **EEN AGENT** voor den verkoop van **vette Steenkolen**, eerste kwaliteit, komende uit hare Mijn Dahlbusch, gelegen nabij Gelsenkirchen in Westfalen.

Alleen zij die goede getuigschriften kunnen overleggen kunnen in aanmerking komen.

Men adressere zich, met portvrije Brieven, aan haren Gemagtigde, Rue des Longs Charriots, 9, te **Brussel.**

J. SMITS, sinds ruim 45 jaren in het Rijk bekend als Mechanisch **Instrumentmaker** en Optisch **Slijper**, neemt de vrijheid het geëerde Publiek te berigten dat hij, door ouderdom en verzwakt gezigt belemmerd, zijne Affaire aan zijn Zoon JODOCUS LAURENTIUS SMITS heeft overgedaan, die het vak reeds vier jaren heeft beoefend. Hij hoopt dat hij door ijver en bekwaamheid het zelfde vertrouwen zal mogen genieten, waarmede zijn Vader al dien tijd is vereerd geworden.

Middelburg, den 8 Februarij 1862.

De ondergeteekenden, Steigerschuitschippers van Vlissingen, willen door deze openlijk kenbaar maken, dat de aanleidende oorzaak tot het besluit, door het Gemeentebestuur van Breskens genomen, bevattende de strafbepalingen, voor de zich aan misbruik van Sterken Drank schuldig makende Steigerschuitschippers, niet is gelegen in eene misdraging van hunne zijde, ten gevolge van gezegd misbruik, maar dit laatste wel heeft plaats gehad met een Steigerschuitschipper varende van Breskens op Vlissingen; waaraan voornoemd besluit alzoo waarschijnlijk zijn oorsprong verschuldigd is.

JAN DEN HERDER.
J. VAN LINGEN.
A. VAN TOL.

TE KOOP, bij den Eigenaar Abm. CORNELIS, te Biervliet, 200 à 300 **Populier Plantsoen.**

Een **Knecht**, het **Timmeren** en **Metselen** verstaande, met Maart benoodigd in vaste dienst, bij P. BAKKER te Bekerke.

Tegen 1 Mei wordt eene **Keukenmeid** verlangd bij Mevrouw VAN LIJNDEN, Abdij.

Bij den Boekhandelaar P. G. DE VEY MESTDAGH te Vlissingen, ziet het licht:

TOESPRAAK AAN DE NEDERD. HERV. GEMEENTE TE VLISSINGEN, bij de toewijding van haar nieuw Kerkgebouw aan de dienst des Heeren, gehouden door haren Herder en Leeraar J. J. VAN TOORENENBERGEN. — Prijs **30** cent. Uitgegeven ten voordeele van het stichtingsfonds.

MILITAIRE SCHOUWBURG TE VEERE.

TEN VOORDEELE DER ARMEN.

op Dingsdag 11 Februarij: 1. WAAR IS DE BRAND? Blijspel in twee bedrijven; 2. DE OVERBUREN, Blijspel in één bedrijf; 3. DE TWEE VLAKKEN, kluchtig Blijspel in één bedrijf.

SCHOUWBURG TE MIDDELBURG.

Buitengewone Voorstelling, 2de Serie, no. 1 van het Abonnement. Zaturdag 8 Februarij 1862: THERESIA, OF HET WEESKIND VAN GENEVE, gevolgd door: DE JODEN.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in Februarij.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Zondag	9	's morg.	7 ure.	Zaturdag	8	's morg.	9,45
Woensdag	12	„	10	Dingsdag	11	„	8 ure.
Vrijdag	14	„	10,30	Donderdag	13	„	[illegible]
Zondag	16	„	5	Zaturdag	15	„	[illegible]
Woensdag	19	„	7	Dingsdag	18	„	[illegible]
Vrijdag	21	„	7	Donderdag	20	„	[illegible] 30

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

BIJVOEGSEL

VAN DE

MIDDELBURGSCHE COURANT

van zaturdag 8 februarij 1862. — No. 17.

* Men schrijft ons uit Goes, 5 februarij:

„Gisteren avond hield de heer Piccardt de eerste zijner toegezegde lezingen. Hij herinnerde hoe hij den vorigen winter met zijne hoorders hier en daar een vlugtig kijkje had genomen in sommige woningen; doch te zien hoe de bewoners, die daar leefden en werkten, enkelen in meer uitgebreiden kring, werkzaam waren, daartoe ontbrak toen tijd en gelegenheid. Hiermede wenschte hij zijne hoorders nu bezig te houden.

„Spreker wees er op dat men zich daarbij moest voorstellen, in welken tijd de handelende personen optraden, welke geringe middelen hun veelal ten dienste stonden en hoe de gelegenheid tot wetenschappelijke ontwikkeling hier nagenoeg geheel ontbrak. Hij verplaatste ons in den aanvang der 16e eeuw en schetste in breede trekken den toenmaligen toestand van ons vaderland; hoe Karel V de Nederlanden bevoorregtte en daardoor handel en nijverheid bloeiden, doch hoe ook de weelde op ontzagwekkende wijze toenam, zoo dat die zelfs door plakkaten beteugeld moest worden; Karel gebood bij voorbeeld dat goud- en zilverlaken door niemand meer, fluweel en satijn slechts door hoog geplaatste personen zouden gedragen worden.

„Nu bepaalde hij ons in de eerste plaats bij Jasper Barse of Bartszoon, die naar gissing hier in 1520 geboren werd. Deze wijdde zich al vroeg toe aan de beoefening der godgeleerdheid en toonde lust voor den geestelijken stand. De scholen hier waren echter op een lagen trap en men leerde daar niet veel meer dan lezen, schrijven en een weinig rekenen; voor wien verder wilde, volgde daarop de latijnsche school.

„Barse vond dus hier niet wat noodig was om zijn doel te bereiken; hij begaf zich naar Leuven, waar toen de voornaamste akademie van ons land was, doch moest, na eenigen tijd er doorgebragt te hebben, soldaat worden.

„De voornaamste karaktertrek van Barse was dat hij in alle omstandigheden zich wist te schikken en tevreden te zijn. Hij hield steeds zijn doel in het oog, ontzag daarvoor niets en wist de omstandigheden hoe ongunstig ook, aan de bereiking er van dienstbaar te maken.

„Ten gevolge van zijne verpligte krijgsdienst trok Barse naar Portugal, kwam daar in aanraking met zekeren Montada, die hem van de dienst wist vrij te pleiten en gelegenheid bezorgde om zijne studiën voort te zetten. Daardoor leerde hij Simon Rudevicas kennen, die met Loijola had zamengewerkt tot het oprigten van de orde der jesuiten; deze raadde hem tot die toen nog jeugdige orde toe te treden, hetgeen dan ook te Coimbra geschiedde.

„Barse was ver van gezegend te zijn met tijdelijke middelen: wij lezen althans van hem, dat hij zoo wel te Leuven als in Portugal de nederigste betrekkingen moest bekleeden, zoo als die van kok, spijsmeester, kleermaker enz.; doch niets scheen dien man te gering, en hij zeide: Ik ben bereid alles te wezen.

„Eens beklaagde hij zich bij den rektor dat hij van den duivel verzocht werd om naar het predikambt te staan; men meende dat het hem in het hoofd haperde en stond het hem toe; hij predikte en .... werd door allen uitgelagchen, en zijn antwoord was eenvoudig: Ik wanhoop niet.

„Met dien ijzervasten wil moest hij zijn doel wel bereiken, en dit geschiedde ook. Acht maanden na die eerste mislukking werd hij tot het predikambt bevorderd en kreeg eene zending naar Indië. Hij vertrok in maart 1546 en kwam in september te Goa, eene kleine plaats, aan. Ook daar viel zijne prediking tegen en hij maakte weinig opgang: doch na eenigen tijd er vertoefd te hebben, had hij zoo veel verworven dat 20,000 kooplieden zich aan zijne voeten wierpen en hem hun onregtvaardig gewonnen geld voor liefdegaven aanboden. Later vertrok hij naar Ornus, liet ook daar de stralen van het goddelijk licht schijnen en bewoog duizenden het heidendom te verlaten. Hij had zoo veel invloed en wist de menigte zoo zeer te bewegen om in vrede te leven, dat de regters zich beklaagden dat zij niets te doen hadden; waarop hij eenvoudig antwoordde: Ik wenschte dat de spinnen de zetels der regters mogten innemen.

„Na vijf jaren van onvermoeiden arbeid, waarin hij op zijne wijze en naar de begrippen van zijnen tijd duizenden tot het evangelie had gebragt, overviel hem eene maagkwaal, waaraan hij in 1553 overleed.

„Barse verdiende in de rij der goessenaren van naam vooraan te staan, niet omdat hij die rij opende, maar omdat hij veel goeds in den toenmaligen tijd heeft gesticht, de stralen des lichts in de duisternis heeft doen schijnen en onvermoeid naar zijn doel streefde, dat goed en edel was.

„Hierna gaat spreker over tot de levensbijzonderheden van Jacob Valcke, die meer algemeen bekend is. Geboren uit een aanzienlijk geslacht in deze gemeente, in 1514, verbleef hij meestal te Heinkenszand, waar hem het slot Barbestein behoorde, en was daar zoo gezien dat men ter zijner eer een valk op den toren plaatste. Daar rustte hij van de staatszorg uit. De overlevering zegt dat hij in Schotland de eerste lindeboomen heeft geplant, en dat van een drietal overgeblevene al de in dit eiland van die soort staande boomen afkomstig zijn.

„Nu schetste spreker ons Valcke in zijn staatkundig leven, zijne handelsoperatiën, die hem tot een der grondleggers der Oost-Indische maatschappij maakten, en eindelijk hoe hij in [illegible] te Londen, na een leven vol werkzaamheid, overleed en [illegible] begraven werd.

„Na eene korte pauze beschrijft spreker ons de toen algemeen geringe ontwikkeling op het gebied van wetenschap en letterkunde. De poëzie werd nagenoeg niet beoefend en de zoogenaamde rederijkerskamers bragten slechts rijmelaars voort, hetgeen dan ook uit den aard dezer instellingen te verwachten was; beoefenaren der muziek waren zeldzaam. De eenige wetenschap, die bestudeerd werd, was de regtsgeleerdheid: zij werd door Johannes Ramus, in 1535 te Goes geboren, met den besten uitslag beoefend. Spoedig tot professor te Leuven aangesteld, later naar Douai beroepen, om drie jaren daarna weder naar Leuven terug te keeren, was hij zeer beroemd en werd met nog enkele anderen geraadpleegd over de toen voorgestelde pacifikatie van Gend. Als een waardig leerling van Goto Fridus was hij op uitgebreid gebied werkzaam en in zijnen tijd een der kundigste onder de kundigen.

„Omstreeks den zelfden tijd werd hier geboren Joachim Politas, waarschijnlijk Burger genaamd, hetgeen naar de toenmalige wijze gelatiniseerd werd. Volgens sommigen was hij te Leuven eerst huisonderwijzer; volgens anderen zou hij daar het professoraat in de regtsgeleerdheid hebben bekleed, en was in het buitenland zoo beroemd, dat hij geroepen werd om de in verval zijnde akademie te Bordeaux een nieuw leven te helpen schenken, waarna hij te Leuven als hoogleeraar terug kwam. Politas is vooral voor dien tijd merkwaardig, daar hij op veelzijdig gebied werkzaam was. Zijne latijnsche gedichten werden door zijne tijdgenooten zeer geroemd. Als gelukkig beoefenaar der muziek, bragt hij het daarin tot zoodanige hoogte, dat de meesters aan hem hunne motetten opdroegen; ervaren in de meetkunst en sterrekunde, moeten wij erkennen dat hij in zijn tijd een groot man is geweest, een man van het voorgeslacht dien wij ons ter navolging moeten voorspiegelen, zal de geschiedenis ons werkelijk tot nut en leering zijn.

„En wanneer wij dezen Politas als een groot man vermelden, wie denkt dan niet met weemoed aan den dezer dagen te vroeg ontslapen, op zoo veelzijdig gebied bekwamen van den Bosch. Als geneesheer geroemd, als botanicus op eene groote wetenschappelijke hoogte, als beoefenaar der muziek als een uitnemend meester erkend, vond hij nog tijd om ook aan de ontwikkeling der vrijgevige beginselen onder ons met goed gevolg te arbeiden.

„Zie, het nakroost is door zulke mannen het voorgeslacht waardig opgevolgd; ook aan ons nageslacht zal zijn naam met roem en eer worden overgebragt; ook hij zal bij ons nakroost ten voorbeeld kunnen strekken van de ontwikkeling des tijds, om ons en allen, die na ons komen, aan te sporen om steeds voorwaarts te streven, tot de ware vrijheid, die alleen door ontwikkeling verkregen kan worden."

---

* Uit Rotterdam schrijft men ons 5 dezer:

„Met een enkel woord wil ik uwe lezers op de hoogte houden van den stand onzer tooneelvereeniging en haar waarschijnlijke toekomst, daar deze aangelegenheid waarlijk ook buiten de limieten onzer gemeente belangstelling opwekt en verdient.

„Gij zult u herinneren, ik meen er u in der tijd over geschreven te hebben, dat tegen het najaar van 1860 de thans nog in werking zijnde kombinatie tot stand kwam. Het beginsel waarvan bij haar werd uitgegaan kwam hierop neer: voor ieder houder van één of meer aandeelen, persoonlijk vrije toegang tot iedere voorstelling zoo van het duitsche opera- als van het hollandsche tooneelgezelschap, en daar tegenover aansprakelijkheid voor ieder ingeschreven aandeel om tot een bedrag van f 500 te voorzien in de tekorten, die de gewone recettes zouden achterlaten. Op die wijze werd de aandeelhouder als het ware abonné en men vleide zich, dat zoo dit soort van abonnement nu ook al niet bij uitnemendheid goedkoop en voordeelig mogt blijken te zijn, dan toch het montant der telken jare te doene fournissementen niet al te exorbitant zou worden.

„De eerste kampagne scheen die hoop te zullen verwezenlijken: bij haar afloop, in mei van het verleden jaar, behoefde slechts tot f 165 per aandeel te worden opgevraagd om alles te dekken, een bedrag dat bij de 100 a 120 gegevene voorstellingen niet al te overdreven was. Het loopende jaar daarentegen heeft aller ongelukkigst gewerkt; de redenen wijs ik liever niet aan, hier vooral niet, maar het algemeen bekende resultaat is zeker zeer ongunstig: een tweetal maanden geleden toch is er reeds op een algemeene vergadering aan de deelhebbers in keuze moeten gegeven worden om òf goed te keuren de staking der onderneming met ult. december ll., òf zich individueel te verbinden tot toepassing van hetgeen, zoo men doorspeelde, blijken mogt ten slotte boven al het op de aandeelen nog verschuldigde te kort te komen.

„Verreweg het meerendeel heeft van het eerste niet willen hooren, de artisten hadden zich ter goeder trouw geëngageerd steunende op hun wetenschap dat achter den direkteur, met wien ze kontrakteerden, een krachtig verein van notabelen stond: hen hierin nu te leur te stellen, dat ging niet aan en men verkoos daarom des noods liever eene ietwat grootere aansprakelijkheid op zich te nemen. De onderneming bleef dus in vollen gang en naar het zich thans redelijkerwijze laat aanzien, zal nu bij de sluiting met einde maart buiten de f 335, waarmeê de aandeelen nog belast waren, bovendien een fournissement van 100 a 150 gulden per aandeel gevorderd worden. Dat bij deze uitkomst de deelhebbers weinig geneigd waren op den zelfden voet een nieuw jaar in te gaan, behoeft niet gezegd, en de uiteenspatting der met veel moeite vóór twee jaren tot stand gebragte vereeniging liet zich dus spoedig wachten.

„Gelukkig echter bestaat er zeer gegrond vooruitzigt om de goede zaak onder een nieuwen vorm als eene phœnix uit hare asch te zullen zien verrijzen. Een nieuw voorloopig kommitté, waarin ook de leden van het bestaande zijn opgenomen, heeft zich gevormd. Met moed, energie en overleg te werk gaande, en zijn voordeel doende met de verkregene ondervinding, wil mèn nu op hechtere grondslagen trachten te bouwen dan tot nu toe het geval kon wezen. Met zorg en naauwkeurigheid heeft men daartoe een budget opgemaakt voor de dienst 1862/63. Het beloopt circa f 130,000. Van f 30,000 is men verzekerd door de opbrengst van voorstellingen buiten de stad en constante recettes van gaanderij- en amfiteater-plaatsen.

„En de ontbrekende f 100,000 wil men nu niet vinden uit aandeelen of bijdragen, maar uit den prealabelen verkoop van coupons voor plaatsen. De nemer van zoodanige coupons zal die naar welgevallen aan andere personen kunnen overdoen. Het zal hem tevens vrijstaan van zoo veel coupons als hij mogt willen, te gelijker tijd gebruik te maken, terwijl hij bovendien bij het bespreken van plaatsen voor zal gaan bij den gewonen bezoeker uit het publiek.

„Voor f 60,000 ongeveer zijn nu reeds coupons van dien aard verkocht, en men is ijverig doende om de overige f 40,000 van de hand te zetten. Of men réusseren zal schijnt nog onzeker. Deze zegt ja, gene neen, en zij, die de bemoeijenissen ten deze welwillend op zich namen, ondervinden in volle waarheid dat de laatste lootjes het zwaarst wegen. Wat er van zij, ik voor mij ben overtuigd dat de zaak doorgaat; met gerustheid en vertrouwen zal men gaande weg van de recettes van het publiek inwachten, wat er nu soms mogt te kort schieten en wat naar mijn oordeel niet veel zal wezen."

---

* Uit Doesborgh schrijft men ons 4 dezer:

„De IJssel is nu werkelijk buiten zijne oevers getreden. Onze stadsweiden staan onder water. Eerstdaags varen we welligt in een bootje over den straatweg naar Dieren. Doch 't is niet hierover dat ik u schrijven wilde.

„Ge zult met even veel genoegen als ik gezien hebben, dat de Utrechtsche courant een deel van mijne korrespondentie, verminkt en opgedirkt met eene laffe aardigheid van haar zelf („Die goedaardige gelderschen") en zoo met haar eigen wijsheid doorspekt, dat men niet ontdekken kan, wat van mij, wat haar bijvoegsel is, heeft overgenomen. Doch langdurige ondervinding maakt *u* gelaten in zulke omstandigheden, en *ik* wilde u ook daarover niet schrijven.

„Ik wil u een paar bijzonderheden mededeelen, die u eenig begrip zullen geven van den strijd der partijen in de gereformeerde gemeente te Ellecom. 't Handelsblad van heden (4 februarij) verhaalt u de jongste episode uit dien strijd. Ge zult zijn berigt gelezen hebben even als een vorig. Wat er de drie laatste zondagen te E. is voorgevallen weet ge nu. Waarom dit is voorgevallen, zal ik trachten u duidelijk te maken.

„Sedert den aanvang van dit jaar heeft de ellecomsche gemeente kerkvoogden in plaats van kerkmeesters. Ze heeft haar onafhankelijkheid opgegeven en is op haar verzoek geplaatst onder het staatsreglement voor de provincie Gelderland. Wanneer eene gemeente den overgang maakt van onafhankelijk beheer harer eigendommen, en fondsen door kerkmeesters tot aanneming der nieuwe organisatie van 1819 met een bestuur door kerkvoogden en tot gebondenheid aan een der provinciale reglementen, dan worden hare eerste kerkvoogden door den koning benoemd. Zoo zijn te Ellecom met den aanvang van 1862 drie door den koning benoemde kerkvoogden in funktie getreden. Een daarvan is de eigenaar van het landgoed Middachten, graaf Bentinck. Deze was vóór de aanneming der nieuwe organisatie met nog een ander kerkmeester. De bepaling bestaat dat wie vroeger *opper*kerkmeester was, bij de invoering van het bestuur door kerkvoogden regtens, jure suo, president van het kollegie der kerkvoogden is. De graaf was vroeger werkelijk opperkerkmeester of ageerde althans als zoodanig, want men zegt dat hem op goede gronden die titel betwist kan worden. Hoe dit zij, hij zelf beschouwt zich als president van het kollegie; hij schijnt bovendien ook nu even als vroeger, toen hij kerkmeester was, geheel onafhankelijk en alleen alles te willen regeren en besturen. De beide andere kerkvoogden laten zich dat niet welgevallen. Daar gelaten de vraag of hun ambtgenoot regtens president is en als zoodanig de bevoegdheid tot het beleggen van vergaderingen enz. heeft, willen ze in elk geval stem hebben in zaken tot hun bestuur behoorende en bij meerderheid van stemmen alles geregeld en uitgemaakt zien. Zoo wel zij als de graaf staan vast op hun stuk. Toen eenige weken geleden de voorzanger en voorlezer gestorven was, werd door hen een inwoner dezer stad tijdelijk als plaatsvervanger aangesteld. Deze kwam in de kerk en vond een andere voorzanger, door den graaf gezonden. Ge weet dat dit toen verwarring gegeven heeft. Den volgenden zondag trad de door den graaf gezondene als voorlezer voor de gemeente op, terwijl de door de beide andere kerkvoogden in dienst gestelde wel in de kerk aanwezig was maar verstandig handelde door zich van verzet te onthouden, wat weer oproer in de kerk had kunnen geven. De predikant trad op, verzocht den feitelijken voorlezer te zwijgen en deed het overige der godsdienstoefening uit predikatie en gebed, zonder gezang, bestaan. Den volgenden zondag wachtte men groot tumelt. De beide kerkvoogden hadden de zitplaatsen in de kerk op den bepaalden tijd verhuurd; 't huurjaar zou dien zondag ingaan. Maar de derde kerkvoogd, de graaf, had door zijn voorlezer doen bekend maken, dat de huurders van het vorige jaar hun plaatsen ook dit jaar zouden houden. Men vreesde niet zonder reden, dat die dubbele verhuring tot ernstige botsingen tusschen de tweederlei huurders, de aanhangers van beide partijen, aanleiding zou geven. Rijks-veldwachters waren des zondags ochtends in voldoende getale ter plaatse, om de orde, zoo noodig, te handhaven. Alles liep rustig af. Reeds vroeg in den morgen hadden des graven huurders en aanhangers bezit van de plaatsen genomen. De beide andere kerkvoogden hadden te vergeefs de deur der kerk van een zeer stevig, nieuw slot voorzien; 't was open gebroken. De predikant liet bekend maken, dat er geen godsdienstoefening zou gehouden worden. Langzamerhand verstrooide zich de zaamgestroomde schare. De rust werd niet gestoord en zij, die aan stichting behoefte mogen gevoeld hebben, werden wel niet gesticht maar ook niet zoo ontsticht en geërgerd, als 't zich had laten aanzien.

„Ik heb hooren zeggen, dat er maatregelen zouden genomen worden om voor de nu volgende zondagen dergelijke tooneelen, als drie achtereen volgende malen hebben plaatsgehad, te

voorkomen. Wat dat voor maatregelen waren, wist men mij niet te zeggen. Stelt ge er eenig belang in op de hoogte der zaak te blijven, dan wil ik u gaarne wat ik er verder van hoor, mededeelen. Natuurlijk onder het zelfde voorbehoud als waarmee ik u thans een en ander heb geschreven. Wat ik heb, heb ik van hooren zeggen en wel van de eene partij, zoo als ge gemerkt zult hebben. Mogelijk is het dus dat ik 't een of ander minder juist heb voorgesteld."

De waterstand op de rivieren de Rijn en de Neckar is in de laatste dagen zoo aanmerkelijk gewassen, dat men veel vrees koestert voor overstroomingen. Te Mannheim is van 31 januarij tot 1 februarij de Rijn 3 min. 2 sek. gewassen, meest door water uit de Neckar afstroomende, dat van 30 tot 31 januarij 8¼ min. te Mannheim wies; te Mentz en Koblentz steeg het water 2 sek.; te Trier 1 sek. per uur. Te Keulen wies het water van 1 februarij 's namiddags 5 ure van 23 min. 5 sek. tot 26 min. 8 sek. op 2 februarij des morgens ten 9¼. Men betreurt het algemeen dat in deze omstandigheden door de autoriteiten niet meer gebruik gemaakt wordt van den telegraaf om zich voortdurend van den stand der hooger gelegene wateren te kunnen vergewissen en die tevens ter kennis van ons land te brengen. (*Nieuw dagbl. van 's Gravenhage.*)

Volgens het Weekblad voor israëlieten, hebben Pekidim en Amarcalim van de israëlitische gemeenten in het heilige land, residerende te Amsterdam, op 5 augustus 1861 een adres bij den minister van buitenlandsche zaken ingediend, en de tusschenkomst der regering ingeroepen ten behoeve van den rabbijn Raphaël Israël Eliakim, nederlandsch onderdaan, woonachtig te Hebron, zijnde deze een der twee rabbijnen, die op 21 mei 1861 door den engelschen konsul te Jerusalem zijn in hechtenis genomen. De heeren dr. S. Sarphati te Amsterdam, en mr. D. Polak Daniels te 's Hage, hebben dit adres door hunne persoonlijke bemoeijingen bij voornoemd ministerie ondersteund. Na vele onderhandelingen, is de nederlandsche diplomatie er in geslaagd, genoemden rabbijn 26 december jl. in vrijheid te doen stellen.

Uit Heerenveen wordt gemeld dat de heer J. Benoist aldaar een nieuwen druktelegraaftoestel heeft uitgevonden, dien hij heeft laten vervaardigen en waarin alles zoodanig is vereenvoudigd, dat voor de wekkerij en het heen en terug seinen slechts *één* toestel en *ééne* batterij op elk kantoor en *één* geleidingdraad zou zijn benoodigd, en men op die letter, welke men verkiest, slechts even behoeft te drukken, om haar onmiddellijk op een ander station duidelijk op papier gedrukt te zien staan. (*Nieuwe rotterdamsche courant.*)

Benoemingen en besluiten.

RIDDERORDEN. Benoemd tot officier der orde van de Eikenkroon de heer A. P. Carré, gepensionneerd majoor der artillerie.

HOOGESCHOLEN. Benoemd tot rector magnificus aan de hoogeschool te Leiden voor het akademiejaar 1862—1863, de hoogleeraar P. L. Rijke.

SCHOOLWEZEN. Pensioen verleend ten bedrage van f 386 's jaars aan den gewezen hoofdonderwijzer te Zonnemaire A. Snijder.

REGISTRATIE EN DOMEINEN. Benoemd tot ontvanger der registratie en domeinen te Waalwijk, mr. J. F. d'Aumerie, thans te Schagen.

Nekrologie.

Wat wij reeds sedert eenige dagen vreesden is geschied. Carel Lodewijk Blume, hoogleeraar en direkteur van 's rijks Herbarium te Leiden, is in den namiddag van den 3 dezer, in den ouderdom van 65 jaren en bijna 8 maanden, ontvallen aan de wetenschap, waarvan hij een sieraad, aan de maatschappij, waarvan hij een nuttig en werkzaam lid, aan den kring der zijnen, waarin hij geëerd en bemind was.

Den 9 junij 1796 te Brunswijk geboren, kwam Blume op nog zeer jeugdigen leeftijd te Leiden, waar hij, behalve dien van andere geleerde mannen, ook den omgang mogt genieten van onzen beroemden Sebald Justinus Brugmans, aan wien hij werd toegevoegd, om uit Parijs terug te erlangen wat de vreemde overheerscher aldaar van natuurhistorische schatten, aan Nederland toebehoorende, had bijeengebragt. Nadat hij aan de leidsche hoogeschool in de geneeskunde was gepromoveerd en met goed gevolg het examen als chirurgijn-majoor had afgelegd, vertrok Blume, met de noodige kundigheden toegerust, in 1818 naar Nederlandsch Oost-Indië, waar zijne glansrijke loopbaan beginnen en hij den grondslag zoude leggen voor zijne toekomstige grootheid. Eerst aan den hoogleeraar Reinwardt toegevoegd, begon Blume zich alras met ijver op de kruidkundige wetenschap toe te leggen en maakte hij zich daarenboven in menig ander opzigt verdienstelijk. Wat hij al voor de kultures, voor de geneeskundige dienst enz. deed, zullen wij hier kortsheidshalve niet vermelden. In 1828 als chef van de burgerlijke geneeskundige dienst met verlof naar Europa terug gekeerd, was zijn naam als kruidkundige door de uitgave van eenige belangrijke werken reeds gevestigd. Kort na zijn aankomst in Nederland maakte hij al spoedig een aanvang met de uitgave zijner Flora Javae et Insularum adjacentium, aan de voortzetting waarvan hij nog zijne laatste levensjaren besteedde. Aan het rijks Herbarium, waarvan hij sedert de oprigting direkteur was, stond hij niet alleen [illegible] zelf had bijeen gebragt, maar hij wist daarin tevens door zijne menigvuldige betrekkingen, vele schatten uit allerlei oorden der wereld te zamen te brengen, waardoor hij deze belangrijke inrigting heeft gemaakt tot hetgeen zij heden ten dage is, *een sieraad van Nederland niet alleen*, maar van ons geheele werelddeel, waarin zij naast dergelijke verzamelingen te Weenen, Berlijn, Parijs en Londen eene allezins waardige plaats inneemt. Behalve de Flora Javae gaf Blume nog de Rumphia en het Museum Lugduno-Batavum in het licht, werken waardoor hij zich een blijvende eerzuil heeft gesticht, en die de bewondering van geheel de beschaafde wereld hebben gaande gemaakt. Geen wonder, dat Blumes naam heinde en ver bekend werd, dat hij geëerd en bemind was, en dat hij de bewijzen daarvan zag in menige onderscheiding, hem door verschillende vorsten toegekend en tevens daarin, dat verschillende geleerde genootschappen het zich tot eene eer rekenden, Blume onder hun leden te tellen.

Het is hier de plaats niet, verder in het breede te gewagen van Blume's nuttig besteed leven, van de vele diensten door hem aan den lande bewezen, of van hetgeen hij deed voor de wetenschap, die hij sedert een aantal jaren met zoo gelukkig gevolg beoefende. Veel, zeer veel wordt èn door de wetenschap èn door zijne vrienden en magen aan den waardigen ontslapene verloren. (*Leidsch dagblad.*)

Kerk- en schoolnieuws.

Nadat ook de heer W. Sypkens, predikant te Hijlaard, voor het beroep naar Koudekerke heeft bedankt, heeft de kerkeraad aldaar den 30 januarij ll. met algemeene stemmen beroepen den heer G. D. Kruijff, predikant te Zaamslag.

Marine en leger.

Door het departement van oorlog zijn de chefs van de verschillende legerkorpsen bij cirkulaire uitgenoodigd, te willen doen onderzoeken of er bij hunne korpsen manschappen worden aangetroffen, die de vereischte bedrevenheid bezitten in het ambacht van smid, timmerman of wagenmaker, geschikt en geneigd om als werklieden in aanmerking te komen. Degenen, die zich daartoe aanbieden, zullen bij de artillerie-, stapel- en konstruktie-magazijnen te Delft worden gedetacheerd, ten einde daarbij eene proeve van bekwaamheid in hun vak af te leggen, en indien zij geschikt worden bevonden bij de regementen rijdende- en veld-artillerie overgeplaatst worden, om daarbij of bij de artillerie-werkplaatsen als werklieden te worden geëmploijeerd. (*Dagbl. van Z.-Holl.*)

— De Staatscourant van gisteren bevat eene kennisgeving van den minister van koloniën dat in de maand junij te Breda een vergelijkend examen zal gehouden worden tusschen de aspiranten, die als kadet op de koninklijke militaire akademie wenschen te worden geplaatst. Verzoeken om admissie zullen vóór den 1 mei aan het departement van oorlog moeten worden ingezonden. De vereischten worden bij die kennisgeving in het breede omschreven. Het getal der te vervullen plaatsen bedraagt voor de dienst hier te lande: infanterie 35, kavallerie 3, artillerie 10 en genie 6; voor de dienst in Oost-Indië: infanterie 25, kavallerie 2, artillerie 8 en genie 2; voor de dienst in West-Indië: infanterie 2 en artillerie 2.

Gemengde berigten.

In een te Parijs op de Quai d'Orsay nieuw opgerigt depôt van havana-sigaren, uitsluitend beste soort, werden in den tijd van dertien dagen 103.450 stuks verkocht, tot een bedrag van 40,249 franken. — Te Leeuwarden is het proefnommer verschenen van een weekblad getiteld Friesche courant. Dit blad zal gedeeltelijk in het friesch worden geschreven en voor de friezen bestemd zijn. Het zal friesche belangen bespreken, friesche zeden en gebruiken eerbiedigen en friesche letterkunde bevorderen. Tot dat einde zal het geschreven worden door friezen in vrijzinnigen en konstitutionelen geest. — In de nabijheid van Caïro heeft men steenkolen ontdekt welke gekristalleerde mineraal-olie bevatten. Zij leveren per ton 165 gallons raauwe olie, die door distillatie tot 61 per cent geheel zuivere en 30 per cent smeer-olie kan worden teruggebragt. Door warmte gaan deze kolen tot smelten over even als was of lak. — De wind heeft jl. zaturdag nacht een brigadier der douanes, die te Antwerpen de ronde deed, opgenomen en in de Schelde geworpen. De man kon niet gered worden. — Waarschijnlijk zal in de volgende maand eene werving worden geopend voor noormannen, zweden en denen, voor de dienst in de overzeesche bezittingen. Het depôt zal te Hamburg gevestigd worden. — De voor den bouw der zaal van de nieuwe parijssche opera benoodigde kalk wordt door stoommachines gemalen even als het graan op de molens. — In den Staatsalmanak voor 1862 komen o. a. voor de heeren P. J. l'Ortije, J. W. l'Ortije, P. J. l'Ortije en C. H. l'Ortije, respektievelijk burgemeester, wethouder, sekretaris en gemeente-ontvanger te Wijnandsrade, provincie Limburg. — Te Leeuwarden is deze week een arend gevangen, welke een vlugt had van p. m. 8 voet. *Die* vangst kon echter alleen plaats hebben door tusschenkomst van een tang van zekeren schaarslijper, waarmede het wild om zich heen slaande dier eerst gedood werd. — Tot bevordering van kunstzin is voor eenige dagen te Mutterstadt in den Paltz een eigenaardig koncert gegeven. Ouderwetsche volksliederen werden namelijk voorgedragen door zangers die allen meer dan 70 jaren achter zich hadden. Bij een talrijk bezoek mogten de oude zangers zich in ruimen bijval verheugen. — In Baden heeft de hondenbelasting in het vorige jaar 80.850 florijnen opgebragt. — De staten-bijbel, welke Z. M. zal worden aangeboden, is thans ook te Rotterdam ter bezigtiging gesteld.

Thermometerstand.

5 febr. 's av. 11 u. 48 gr.
6 „ 's morg. 7 u. 46 „ 's midd. 1 u. 43 „ 's av. 11 u. 32 gr.
7 „ 's morg. 7 u. 26 „ 's midd. 1 u. 32 gr.

Gemeenteraad van Zierikzee.

Zitting van 5 februarij.

Voorzitter de heer Cau. Afwezig de heer Fokker, ongesteld. De heeren de Crane en Keller komen later binnen.

Nadat de notulen der vorige vergadering zijn gelezen en goedgekeurd, worden gelezen en voor kennisgeving aangenomen: *a.* eene missive van gedeputeerde staten, houdende *berigt van de ontvangst der verordening* op het begraven van gestorven of afgemaakt vee, en *b.* eene missive van de zelfden, houdende goedkeuring der wijziging van de gemeente-begrooting van 1861.

Nog wordt gelezen eene missive van gedeputeerde staten, houdende berigt dat bij den minister van binnenlandsche zaken bedenkingen zijn gerezen op de verordening tot heffing van schoolgelden, en wel *a.* dat voor de twee tusschenscholen verschillend schoolgeld is voorgedragen, zonder dat blijkt dat er verschil bestaat in het op die scholen te geven onderwijs; *b.* dat de minister betwijfelt of aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid kan gegeven worden om de meer of mindere minvermogendheid der ingezetenen te beoordeelen.

De voorzitter zegt dat burgemeester en wethouders, na gehouden overleg met de schoolkommissie, voorstellen in zoo ver aan de bedenkingen te gemoet te komen, dat aan de school van den heer Renzen het karakter van tusschenschool ontnomen en daaraan den titel van burgerschool gegeven worde, waardoor de beoordeeling van de plaatsing op de *burgerscholen zou vervallen. De tweede bedenking meenen* zij dat zou kunnen wederlegd worden, door in het midden te brengen, dat wanneer (zoo als bij de bestaande, door de hooge regering goedgekeurde verordening het geval is) aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid kan gegeven worden te oordeelen of iemand onvermogend is, of niet vermogend genoeg om het hoogste schoolgeld te betalen en dus of hij minvermogend is; alsdan aan hen ook zeer goed de beoordeeling kan opgedragen worden of hij iets meer of iets minder vermogend is.

Tegen dit voorstel voeren de heeren van Dongen en van der Lek de Clercq het woord. De eerste herinnert, dat de overname der bijzondere school van den heer Rensen in der tijd voornamelijk is geschied, om de mogelijkheid te hebben de overbevolking van de school van den heer Karreman (1e tusschenschool) te voorkomen, door aanwijzing van kinderen die op de 2e tusschenschool zouden moeten gaan. Dit doel zou door aanneming van het voorstel verloren worden, en dus de opofferingen der gemeente niet baten. De tweede spreker beaamde het gevoelen van burgemeester en wethouders, dat uit het goedkeuren van de vroegere verordening waarin het oordeel over al of niet vermogen is opgenomen, ook kan besloten worden tot het oordeel over minvermogen; hij herinnerde hoe hij vroeger steeds gemeend had, dat dit principe niet strookt met de wet. Nu het echter principe is, wenscht hij het ook vol te houden; hij vreest dat anders, wanneer de beide burgerscholen vrij worden, de tweede weder groote konkurrentie aan de eerste zal toebrengen. Hij zou daarom willen, dat met opgave dier redenen het besluit werd gehandhaafd, en zoo het kon aan de bedenking van verschil in onderwijs te gemoet komen, door van de eene school een leervak af te nemen of aan de andere een toe te voegen.

Het voorstel werd verdedigd door den voorzitter en den wethouder de Jonge. De eerste wees er bijzonder op dat de school, als door gedeputeerde staten reeds goedgekeurd, sedert 1 januarij reeds in werking is, terwijl de andere autoriteit de belasting niet goedkeurt en men dus financiële moeijelijkheden krijgt; hoe een volhouden oorzaak kan worden dat men voor de beide tusschenscholen het *zelfde lage* schoolgeld van f 4,80 zal moeten heffen en hoe daardoor de stad nadeel zou lijden. De tweede spreker betoogde dat er geene wijziging in de leervakken te brengen is, daar op de beide tusschenscholen slechts juist de vakken *a*—*i* der wet onderwezen worden en bij de burgerschool alleen nog vak *l*, waartoe de heer Rensen, en tot meerdere vakken ook de heer Bartmeijer geene bevoegdheid hebben.

Nadat genoemde vier heeren elk bij herhaling hunne zienswijze hebben verdedigd is het voorstel van burgemeester en wethouders aangenomen met 8 stemmen tegen 4 (de heeren van Dongen, van der Lek de Clercq, de Crane en van der Vliet).

Zijn ingekomen adressen van de heeren van der Lek de Clercq, de Crane en mevrouw van Adrichem, van der Wolf, om 5 maanden restitutie van hoofdelijken omslag. Op advies van burgemeester en wethouders wordt zulks aan den eerste en de derde toegestaan; den tweede echter slechts voor 3 maanden, daar hij eerst den 2 junij vertrokken en den 15 oktober terug gekomen is, en alzoo gedeelten dier beide maanden in de gemeente is verbleven.

In handen der heeren Keller, van der Lek de Clercq en Goemans wordt gesteld de rekening der kamer van koophandel.

Tot regenten van het burgerlijk armbestuur worden benoemd de heeren J. van der Linde, met algemeene, en C. J. Wiltenburg, met 9 stemmen.

Wordt vastgesteld het aanvullings-kohier der honden-belasting ad f 41,50.

Op voorstel van burgemeester en wethouders worden aan J. G. Bethe en P. J. Loewer de gewone jaarlijksche gratifikatiën verleend van f 50.

Op verschillende posten wordt besloten tot af- en overschrijving te zamen ad f 274,12½, zonder goedkeuring van gedeputeerde staten, en onder goedkeuring dier vergadering, tot af- en overschrijving van f 200, kosten van herhaling- en ander onderwijs, en f 1400, buitengewoon werk aan de kaaimuren.

Op voorstel van burgemeester en wethouders wordt besloten tot af- en overschrijving van f 200, dienst 1862, op den post bevolkingsregisters.

Aan hen wordt magtiging verleend tot het doen aanbrengen van zes reservoirs in de oude haven, voor watervoorziening bij brand.

Namens burgemeester en wethouders deelt de voorzitter mede, dat aan de defensie van den Westhavendijk een voorziening heeft moeten plaats hebben, tot een bedrag van f 78,62½. Deze mededeeling wordt aangenomen voor kennisgeving.

De heer Keller maakt burgemeester en wethouders opmerkzaam op den slechten toestand der aarden baan van den Steenendijk, waarop door den voorzitter geantwoord wordt, dat zij hierop hunne aandacht zullen vestigen; dat de gemeente wel voor het onderhoud betaalt, maar deze zaak evenwel tot de bevoegdheid van kommissarissen behoort.

Nadat de heer van der Lek de Clercq eenige inlichtingen heeft gevraagd en bekomen nopens de beplantingen, is de vergadering gesloten.

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.